

BROSSA NOVA

COM HA FUNCIONAT L'ESTRENA
DELS CONTENIDORS
INTEL·LIGENTS

DOLORS SILES:
"Alguns immigrants
troben racista que
la gent d'aquí no
els parli en català"

**ADEU A FERMÍ
MARIMÓN, l'ànima
del Capri i un dels
pioners del cinema
amateur a Catalunya**

Administració de Finques

Especialistes en Herències i Donacions

DEMANI INFORMACIÓ

- Administració de Finques
- Herències i Donacions
- Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- Pymes, Consulting Empresarial
- Constitució de societats
- Serveis de traducció, documents públics i privats
- Assessorament Jurídic

NOUS SERVEIS: CITA PRÈVIA

Tramitació Trànsit: vehicles, canvi de nom, targeta transport.

Estrangeria Tramitació.

Carrer de la Carretera de la Bunyola 11, Local 4
El Prat de Llobregat - Barcelona
Telèfon 93 478 05 49

acm@acmsles - www.asesoriaelprat.com
Facebook facebook.com/acmasesores
Instagram @acmasesores

Vine a conèixer-nos!

Si busques una escola **familiar**, amb una trajectòria de més de 50 anys al Prat, **propera** alhora que **professional** i amb una comunitat educativa cohesionada i **integrada** al municipi, vine a conèixer l'**Escola del Mar**.

Vetllem pel **desenvolupament personal** i social del nostre alumnat, i potenciem els valors cívics, democràtics, així com el **respecte** i l'**esforç**, tan necessaris en la societat actual.

Oferim activitats complementàries que ajuden a completar la formació de l'alumnat, així com servei d'**acollida i menjador**.

L'AFA organitza **activitats extraescolars**.

Etapes ofertades

- Educació Infantil
- Educació Primària
- Educació Secundària (ESO)

@ a8023050@xtec.cat

93 379 18 56

Escola del Mar

FERMÍ MARIMÓN, SE'NS HA ANAT UN DELS GRANS

El Prat i ell, dos cors i un batec; el cinema i ell, el mateix ADN. Ens diu l'Alba Sabaté: “No és literatura el cine? No és un llenguatge que superposem al nostre per entendre'ns més? No ens allunyem una mica de la mort veient altres vides que viuen?”

El llenguatge és el vehicle que ens fa compartir entorn, treball, oci, negoci, discrepàncies, aficions, obligacions... El Fermí tenia un tarannà pedagògic que no el traïa mai, ans al contrari, perquè abans que res, era un mestre. Amb paraules d'Horaci, el Fermí ens entretenia i ens instruïa. A les seves pel·lícules o documentals, a les seves produccions, utilitzava el zoom per acostar-nos al detall la parcel·la o l'àmbit a analitzar; feia servir el *travelling* quan calia fer desfilar ordenament tot allò que podia ser protagonista actiu i rellevant.

Posseïa el Fermí la perspectiva d'un historiador -equànime, equidistant, documentada, però val a dir que sempre la utilitzava amb l'esma, la passió i la il·lusió de l'essència dels de prop. El seu cinema té la virtut d'enquadrar els canvis de l'evolució política espanyola amb la transformació social del poble i els horitzons artístics i personals del jovent. Va ser un pioner i un romàntic quant a la producció cinematogràfica al Prat, empenyent molts joves a l'execució i a la interpretació.

Encara que igualment era un apassionat de la música de pel·lícules (ell mateix va compondre la del seu curtmetratge *El Ballet burlón*, 1960). Perquè ell entenia que no es podia dissociar una pel·lícula de la seva música. És més, moltes vegades -deia- identifiquem i recordem una pel·lícula si ens fan escoltar trossos de la seva banda sonora. Va ser impagable la sessió que ens va oferir l'octubre del 2013 al Cèntric, ell amb el seu teclat: pel·lícules d'abans i d'ara fetes presents amb la seva música, explicades per ell fil per randa abans de cada interpretació, i executades per ell al piano amb una passió i una alegria exultants. Una meravella! Ja va anunciar que era la primera i última actuació de la seva gira mundial. De fet, realment, només la família coneixia aquesta faceta del Fermí. No en va era una persona humil i senzilla.

I des del seu àmbit, aportava a la cohesió: vegem, si no, el “Cine nuevo *El cinco de Oros*”, a Can Tunis, que va funcionar des del 1954 fins al 1967. I, així mateix, a la solidaritat: el Cine Capri, que encara funciona (ara és la seva filla Mercè qui el porta), o l'exigència a l'Ajuntament que al local que ocupava el Cine Monmari hi havia d'anar un equipament social (es va instal·lar la Fundació “la Caixa”).

DOLORS SILES

Directora comarcal del Consorci per a la Normalització Lingüística, assegura que, en els usos del carrer, el castellà ha guanyat clarament la partida.

PÀGINES 8-9

JOSEP BURGUÉS

Excav de coordinació de Trànsit dels Mossos d'Esquadra. Assenyalat l'educació familiar com a element clau per prevenir conductes incíviques al volant.

PÀGINA 16

MARC GARCÍA ARNAU

Cantautor i poeta pratenc, acaba de publicar el seu tercer treball discogràfic, *Revés de Zurda*, que presentarà en directe el 21 de març a La Capsa.

PÀGINA 18

MIGUEL MONTERO

President del Club Billar Prat i campió de Catalunya del quadre 47/2 de 3a divisió. Entén aquest esport com “psicològic” i el compara amb els escacs.

PÀGINA 30

Segueix-nos a [Facebook](#) @periodicdelta [Twitter](#) @periodicdelta i [Instagram](#) @periodicdelta

Delta LLOBREGAT

Consell Editorial

President: Alfredo García. **Vicepresident:** Vicenç Tierra. **Secretari:** Pere Manuel Azuara. **Tresorer:** Joan Centelles. **President d'Honor:** Jaume Monés. **Soci d'Honor:** Josep Me Canalias

Director: Vicenç Tierra • **Subdirector:** Javier Martínez • **Cap de Redacció:** Neus Macias • **Ciutat i cultura:** Sergi Olivera (Cap de secció), Marga Solé, Mariano Martínez i Mercè Cabrera. • **Esports:** Toni Espigares (Cap de secció), Manolo Gol i Joan Centelles • **Fotografia:** Quim Torrent, Fernando Vecino i Francesc Serrano • **Foto de portada:** Quim Torrent • **Publicitat:** Marta Raventós • **Administració:** Ferran Serrano

• Dipòsit Legal B.48419-1977. • Impressió: Imagen.Punto Directo.sl

ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal
Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33. E-mail: periodicdelta@periodicdelta.cat

**PREMI TESIS-TORRENT
PREMI CIUTAT DEL PRAT
PREMI EL PRAT EMPRESARIAL**

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

Comença a funcionar el marró

El Prat estrena els primers contenidors intel·ligents. Des de l'Ajuntament observen xifres inicials positives i consideren anecdòtica la brossa que acaba al carrer

SERGI OLIVERA – NEUS MACÍAS

Des del 3 de febrer, el sector del Prat des de la carretera de la Marina cap a Llevant compta amb els primers contenidors intel·ligents en funcionament a la ciutat. Una zona amb un total de 30 illes de receptacles per a residus que tenen tancats els dedicats al rebuig i a la matèria orgànica. Aquests dos només es poden obrir fent servir una targeta, un clauer o una aplicació digital per a dispositius mòbils (bitpayt.com) que l'Ajuntament s'ha encarregat d'anunciar i repartir en punts informatius al carrer a tot el veïnat que s'hi ha apropiat amb una factura de l'aigua per comprovar les seves dades, associant-los així a un servei que es cobrarà via taxa afegida al pagament bimensual a Aigües del Prat.

Des de la gestió municipal, la ciutat s'ha dividit en cinc fases per implementar aquesta nova mesura que pretén millorar unes xifres de recollida selectiva que s'havien estancat feia anys. El Prat, com la mitjana de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, no aconseguia superar la barrera de 40% de selecció de residus, mentre que l'objectiu fixat per la Unió Europea per aquest 2025 se situa en un 55%.

La següent zona afectada pel canvi serà la de l'entorn del

nucli antic, que és pràcticament tot el nord de la ciutat d'avinguda Montserrat en amunt, on el tancament tindrà lloc el 24 de febrer. Seguirà el sector entre Marina i Coronel Sanfeliu, on el nou sistema començarà el 13 de març, per després passar a la zona de Sant Cosme, La Granja i Sagnier, que tancarà containers el 31 de març. Per acabar, queden els carrers de l'entorn de la Plaça Catalunya, entre Coronel Sanfeliu i Remolar, que començaran amb el nou sistema el 14 d'abril. A cada 'districte de residus' s'instal·laran diàriament punts informatius unes setmanes abans a la implementació del nou sistema.

Per què l'orgànica i el rebuig?

Àlex Pascual, cap de secció de Serveis Urbans a l'Ajuntament del Prat i màxim responsable tècnic del projecte dels contenidors intel·ligents, assegura que les campanyes de comunicació i conscienciació per millorar la recollida selectiva fa temps que han deixat de funcionar, segons demostren les xifres. "Hem treballat tot el projecte amb l'AMB (Àrea Metropolitana de Barcelona), i des d'allà vam valorar diferents models. Un d'ells era el 'porta a porta', però aquest funciona millor a poblets petits amb cases baixes o zones residencials. Per a edificis verticals,

Una dona diposita la brossa al contenidor de l'orgànica, a Carretera de la Marina / Foto: Q. TORRENT

Una idea era utilitzar bosses amb QR per controlar qui llença què

Per recollir dispositius d'apertura, els veïns han d'esperar la campanya a la seva zona

com és el Prat, el més recomanable era el model de contenidors intel·ligents", explica.

Els municipis de l'àrea metropolitana han implementat la mesura de diferents formes. A Cornellà, per exemple, han tancat tots els contenidors, tant els de l'orgànica com els del vidre, paper i envasos. Al Prat han

optat per tancar els de la resta i l'orgànica, per tractar d'augmentar el reciclatge de les restes de menjar i poda de jardí, que és el que pitjors dades ofereix.

Quan els tècnics estudien el contingut de la brossa que es llença al contenidor gris, observen que la meitat són restes que haurien d'anar al recipient marró. "És cert que les restes de menjar fan pudor, a la cuina... però el fan igualment si les llences a la brossa normal. Segurament és un tema psicològic", comenta Pascual.

Primeres incidències: brossa al carrer

Els primers dies d'implementació del nou sistema a la fase 1, les xarxes socials es feien ressò, sobretot amb crítiques als grups de Facebook de la ciutat, de bosses d'escombraries llençades fora dels contenidors,

deixades de qualsevol manera. “N’erem conscients, que passaria això”- diu Pascual- “ho teníem previst i de fet, està anant millor del que pensàvem”. En el dia que parlem amb ell, els inspectors han reportat incidències a set illes de contenidors, amb bosses sense introduir. “Set de trenta illes amb tancament ho considerem un èxit”, assegura el cap de Serveis Urbans.

Les imatges més polèmiques es donaven a carretera de la Marina, que precisament és una zona limítrofa, ja que l'altra vora, la del cantó carrer Lleida/plaça Blanes pertany a una fase diferent (la 5), que no comença el nou sistema fins al 13 de març. Per tant, es poden donar casos de veïns que, per proximitat, travessin Marina per llençar brossa a contenidors ja tancats i es troben que no disposen de la targeta per obrir-los. Cal dir que l'Ajuntament no està facilitant els dispositius d'obertura dels contenidors abans que no comenci la campanya a cada fase i ja tenen assumit que aquest decalatge ha de provocar incidències momentànies.

Els ‘desbordaments’, com anomenen des del departament de Serveis Urbans a les bosses dipositades fora del contenidor, es recullen per un servei diari de reforç que estarà actiu durant els sis primers mesos de funcionament del nou mètode.

També hi juguen altres factors, com la rebel·lia ciutadana a acceptar el nou mètode, sobretot quan va acompanyada d'una nova taxa, que mai és bona propaganda per a res, segurament menys en aquest temps on no es pot amagar que sobrevola cert discurs contra els impostos. “Sempre hi ha resistència al canvi, però volem confiar que hi haurà un efecte crida, els uns arrossegaran als altres a reciclar bé”, defensa un optimista Àlex Pascual.

Dades positives de l'inici

Les poques dades recaptades de les primeres setmanes de funcionament dels contenidors intel·ligents a la fase 1 sembla que

Bosses d'escombraries fora dels contenidors / Foto: S. Olivera

Una idea europea amb execució espanyola

L'aplicació de la taxa al Prat -sense descompte- per a una llar amb tres persones pot suposar un cost aproximat de 120 euros l'any. L'Ajuntament ha decidit aplicar l'impost de forma progressiva, es paga més o menys en funció dels habitants de l'immoble en qüestió. Cada municipi a Espanya ha buscat la seva manera d'aplicar el cobrament, que ha estat d'obligada imposició per aplicar d'una vegada per totes les directives europees que demanaven als estats membres “fer ús d'instruments financers per assolir els objectius de reciclatge”, posant com a exemple les taxes basades en els sistemes de pagament per generació de residus, convidant directament a la implantació de nous impostos. Finalment, l'estat espanyol va aprovar la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de Residus i Sòls Contaminats per una Economia Circular que recull l'obligatorietat que les Entitats Locals estableixin en el termini de 3 anys (per tant, abans de 10 d'abril de 2025) una taxa específica, diferenciada i no deficitària que permeti implantar sistemes de pagament per generació

aporten xifres optimistes: “els camions que buiden els contenidors de l'orgànica poden detallar el pes de cada contenidor quan l'aixequen. Fins ara pesaven 3.000 quilograms cada vegada que els buidàvem... Sembla que ara comencen a pesar 4.000 o 5.000 quilos. Veurem. És un procés emocionant, volem seduir a la gent per tal que llenci bé els residus”, assegura Pascual amb entusiasme.

Descomptes de la taxa: feta la llei, feta la trampa?

El gran tret diferencial del Prat en aquesta gestió de residus és que permet el descompte d'un 40% de la taxa. S'aplicarà a les llars que facin ús del contenidor d'orgànica més de set vegades durant els dos mesos anteriors al mes previ de la data d'emissió de la factura de l'aigua. També s'aplicarà una reducció d'1 € de la quota a les llars que facin ús de la deixalleria un cop o més cada dos mesos.

En cas de comerços, bars o restaurants, s'aplicarà una reducció del 40% de la quota als establiments classificats en el grup E i F que facin ús del contenidor d'orgànica 40 vegades o més en els 12 mesos previs a l'emissió del rebut anual, sempre que ho facin 4 vegades al mes en dies diferents.

Ara bé, què passa si un nombre important d'usuaris utilitza les targetes per llençar brossa a l'orgànica que no toca només per aconseguir el descompte? De moment, no hi ha implementada cap manera de vigilar-ho amb total eficàcia. En l'elaboració del projecte, però, es van esbossar algunes possibilitats que podrien arribar en un futur no gaire llunyà: “una idea era proporcionar al veïnat uns codis QR que identifiquessin cada llar. D'aquesta manera podríem controlar què llença cada unitat familiar a la brossa de l'orgànica gràcies a la informació que ens dona el QR”. De fet, apunta Pascual, “sabrem qui no obre mai els contenidors, i potser anem a fer un seguiment de què està passant, a aquestes llars concretes”. ◀

LA VEU DEL CARRER: Què penseu dels nous contenidors i la taxa de residus?

Els contenidors intel·ligents ja són una realitat al Prat. Delta ha visitat la Fase 1, entre Carretera de la Marina i l'Estruch, el primer barri on s'ha posat en marxa aquesta mesura, per copsar l'opinió de la ciutadania sobre aquest nou impost que arriba amb una bonificació per l'ús del contenidor de l'orgànica.

TEXT: REDACCIÓ DELTA/SERGI OLIVERA

Ramón Pisabarro

A casa meva reciclem de sempre. A mi em toca baixar les escombraries, i em fa ràbia veure com estan alguns contenidors, amb les bosses fora. És una vergonya. No sé si és gent que no ha anat a buscar la targeta o què. El repartiment de les targetes està mal organitzat, m'han fet voltar d'una carpa a una altra, que si aquí no et toca, que si vés a Pl. Blanes... S'hauria d'haver muntat millor. Tot i així, la gent no hauria de ser tan incívica.

Valentín Vera

Ja tinc la targeta i el clauer. A casa reciclem des de fa molts anys. El sistema que han posat ara em sembla bé si ho fem tots. La gent pot llençar les escombraries al contenidor, però ningú sap si ho ha fet bé o no, qui sap què hi ha dins la bossa? És una mica embolic tenir tants compartiments a casa per a cada tipus de residu, és cert, però si s'ha de reciclar, es recicla. A mi no em suposa cap problema aquest sistema.

José Manuel Martínez

Mira quantes bosses hi ha fora... Ja he anat a buscar la targeta i el clauer, però de moment no m'ha tocat baixar-les, ho ha fet la meua dona. Em sembla bé que hi hagi una bonificació per a la gent compromesa amb el reciclatge. Em molesta que hi hagi gent que deixi les bosses fora, no sé si perquè no tenen la targeta o perquè passen de tot. He sentit gent dir: o me la porten a casa o no vaig a buscar-la.

Ana María Santos

Jo reciclo des de fa molts anys, sobretot l'orgànica i el plàstic. Quan ve la família a dinar, insisteixo que deixin cada residu al seu lloc. Crec que els contenidors de plàstic no estan ben gestionats. La gent hi deixa de tot, caldria explicar millor què s'hi ha de llençar. Joestic conscienciada que cal utilitzar la targeta.

María Bravo

A la meua zona va molt bé, la gent no deixa les escombraries fora. Jo he tingut un problema amb l'aplicació mòbil. No m'obria, el meu pare em va obrir amb la seva targeta. A la Carretera Marina és on veig més bosses fora dels contenidors. No em sembla una mala mesura, però si és obligatori per a tothom, s'hauria d'haver facilitat més i enviar la targeta a casa, com fan amb l'adhesiu del cotxe per a la zona verda de la platja.

Jacinto

És una manera de controlar la gent, i ho considero un engany. A més, crec que ara ens arribarà un altre impost pel trasllat del reciclatge de les escombraries, ara només paguem la destrucció. Segur que d'aquí a un temps ens el pujaran. Això dels descomptes és un caramel perquè després ens treguin més diners.

Yolanda Albert

He anat a recollir la clau, però els contenidors encara no estan actius a la meua zona, jo visc al casc antic. M'ho van explicar molt bé al punt que hi havia a Pau Casals. No m'agrada que hi hagi un impost nou, és clar, però si igualment s'ha de fer, em sembla bé que hi hagi una bonificació pel bon ús dels contenidors. Hauria d'haver-hi una clau o una targeta per a cada membre de la família, així tothom la podria utilitzar.

Sandra Marsé

ELa implantació d'aquest impost em sembla una mica un invent. Treuen impostos de tot arreu. Crec que el reciclatge ja estava bastant controlat, no calia posar res d'això. Volen vendre la història que hi ha una bonificació, que diguin el que vulguin, però això no tapa que ens posen un impost. I no confio que la gent llençi bé les escombraries, pots llençar la bossa a l'orgànica, però ves a saber què hi poses dins.

MOTIVA'LS A FER FORMACIÓ DIGITAL GRATUÏTA

Consulta
CatSalut

A Catalunya, volem que tothom pugui fer servir les tecnologies digitals. Per això, posem en marxa **formació presencial** gratuïta en grups reduïts. Thi apuntes? Truca al 012 o informa-te'n a mesdigitals.gencat.cat

A Catalunya, ser digital no té edat

Finançat per

DOLORS SILES, directora comarcal del Consorci per a la Normalització Lingüística

“Alguns alumnes immigrants troben racista que la gent d'aquí no els parli en català”

J. MARTÍNEZ

FOTOS: QUIM TORRENT

Dolors Siles (El Prat, 1961) porta gairebé quatre dècades dedicada a la promoció i l'ensenyament del català. Llicenciada en Filologia Catalana, va ser una de les primeres integrants del Consorci per a la Promoció i Normalització Lingüística (CPNL), empresa pública depenent de la Generalitat i dels ajuntaments. El passat gener va assumir el càrrec de directora de l'entitat en l'àmbit del Baix Llobregat. Reconeix que el del Prat és un referent pel que fa al funcionament del CPNL, per la qual cosa no descarta aprofitar la seva llarga experiència per exportar-lo a altres municipis.

■ **L'estadística diu que el 2007, prop de la meitat de gent jove utilitzava el català habitualment. Ara estem al voltant de només un 25%. Diu vostè que molta gent ve a aprendre a parlar català, però després al carrer...**

■ Són xifres que fan mal. Segons les estadístiques, el coneixement del català és molt alt, un 90 % de la població. I aquest coneixement s'hauria de traslladar a la parla habitual. Però, en general, això passa a tot Europa amb les segones llengües que no tenen un estat al darrere. Quan hi ha una llengua que es considera de primera categoria, com li passa al castellà, es transforma en vehicular i de prestigi. I moltes persones confonen el fet que a Catalunya són oficials castellà i català. Llavors tu entres a treballar a l'escola, a l'administració o a qualsevol lloc i dius “parlo castellà, perquè també és oficial”.

■ **Es pot rebatre aquest argument?**

■ Sí. A veure, si tu treballes a Alemanya, parlaràs en alemany. La llengua d'aquí és el català, i has d'atendre primer en català. La meua generació tenia unes ganes d'aprendre'l, de parlar-lo sempre en primer lloc... I aquest valor afegit ja no el tenim.

■ **Per què?**

■ Hi ha molts elements, però crec que no

hem sabut transmetre aquell valor. Els pares de la meua generació, vinguts d'Andalusia i de tot arreu, trobaven important que els fills aprenguessim el català. Però la generació

“ Ara mateix el castellà ens ha guanyat la partida i és la llengua de moda”

següent no ho ha hagut de lluitar, perquè el català ja s'ho ha trobat a l'escola. Ens hem pensat que amb l'ensenyament ho teníem tot fet, però la societat ha avançat en molts camps, i aquests entorns no s'han acompanyat de la llengua. Ara hi ha moltes famílies on tots parlen català excepte el nen petit, que ho fa en castellà. Ara mateix el castellà ens ha guanyat la partida i és la llengua de moda.

■ **Als anys noranta, amb els dibuixos de**

TV3 i l'eclosió del rock català, sí que va estar de moda.

El fet d'eliminar el Club Super 3 com a canal televisiu va perjudicar. Tu pots aprendre la gramàtica d'una llengua, però el que has de fer és usar-la. Si en els teus entorns socials la llengua no està valorada, una mena de llei no escrita et farà canviar al castellà, per molt catalanoparlant que siguis. És que passa fins i tot a les entitats culturals d'arrel catalana. Vas aquí al Nus i poca gent parla català. Nosaltres anem a les escoles i treballem per exemple amb els monitors de menjador. I ens trobem que s'adrecen a la canalla amb “Pablo, ven para aquí”. Llavors els diem que estan en un àmbit educatiu i que, com a monitors, són en certa manera els mestres de la llengua informal de carrer, que l'han de transmetre. Hi ha poques escoles que facin aquest canvi de l'aula a la societat. I es pot fer. Jo he vist resultats increïbles a Sant Cosme, al Jaume Balmes. És una escola innovadora i

amb un professorat molt implicat. Aquesta és l'assignatura cal.

■ **Potser al català li manca una llengua de carrer. A mí els “tacos” en català em semblen avorrits, no sé si pel vocabulari dels culebrotos vells de TV3, que semblava de Jocs Florals.**

■ Totalment d'acord! Però el model que hem tingut és aquest, i ens ha quedat la sensació que el català no serveix per a un nivell d'èstandard baix per anar-te'n de cerveses. I ha de ser una llengua viva i rebre les mateixes 'patades' que rep el castellà. De tota manera, jo no dic insults d'aquests antics. Jo dic “capullo!”, directament.

■ **Miri, aquest m'agrada. I com revertim aquesta situació?**

■ Necessitem espais on la gent pugui anar i parlar en català, i que vegi la necessitat d'utilitzar-lo més enllà d'una qüestió de prestigi o d'ascendir socialment. I també que a l'entorn institucional, dels ajuntaments, la primera opció per atendre i saludar el públic sigui el català.

■ **Des de la política es pot fer més?**

■ Necessitem al darrere l'ajuda d'unes institucions fortes, perquè també s'ha abandonat una mica socialment i políticament la idea que la llengua és nostra. De tothom que viu a Catalunya. La llengua no és de cap partit polític; pots trobar el mateix amor per la llengua en una persona del PP o de Junts. I ara, almenys, ja tenim una conselleria de Política Lingüística, i estan canviant certes coses. Ens hem passat massa temps amb un 'establishment' polític enfocat en fer recompte d'aprovats als cursos de català. I des del món universitari i d'experts fa temps que s'hi estava en desacord; la llengua és molt més, és anar a la societat. Nosaltres treballlem la complicitat amb les botigues perquè els nostres alumnes el puguin parlar quan compren allà. I justament a Sant Cosme ens ho passem pipa; la gent allà al·lucina de trobar tants catalanoparlants en un barri on no te'ls esperes. O també ajudem a una empresa de Gavà d'atenció a domicili que necessita que les cuidadores parlin català amb la gent gran. I ens movem molt en el teixit associatiu per fomentar l'ús, però potser no se'ns veu perquè el teixit és molt gran i nosaltres, molts pocs.

■ **Durant els anys forts del govern de Pujol es va transmetre massa la idea de “catalans de segona i de primera”? Potser es van apropiat de la llengua?**

■ Sí, hi havia idees com que “la classe obrera no parla en català”, “els no sé que

no el parlen”. I no; el català és de tots.

■ **També s'ha arribat a dir que el processisme o l'independentisme han matat llengua.**

■ És una anàlisi molt simplista. Els de dretes diran que és culpa dels 'indepes' i al revés. Ve de més enrere, i de relaxar-nos pensant que amb la immersió lingüística ja hi tenim prou. Sí que es nota, seguint amb els mitjans, que quan governa el PSOE a Televisió Espanyola es recupera un cert reconeixement cap la diversitat lingüística. L'altre dia van fer el Barça a La1 en català, per exemple. També ajuda el poder parlar-lo al Congrés... Ha agafat una mica d'embranchada. I ara que volto més pel Baix Llobregat, veig que molts ajuntaments, sobretot petits, tornen a tenir iniciatives per impulsar que la gent parli en català.

“ Ens ha quedat la sensació que el català no serveix per anar-te'n a fer unes cerveses ”

■ **I els ajuntaments grans? El Baix Llobregat té fama de terreny complicat per al català...**

■ De moment he començat amb els petits. Després aniré als grans a preguntar “a veure, tu què fas pel català”?

■ **Compte, que no se la mirin com una inquisidora... Ha estirat vostè de les orelles a algun ajuntament?**

■ No, no fem d'inspectors lingüístics. Però sí que hem rebut denúncies, i a poblacions

grans, de gent que ens diu que demana al seu ajuntament informacions o documents en català i que “no hi ha manera”. Llavors sí que des del Consorci els recordem que la llei estableix que han de facilitar les informacions en català i els oferim ajuda o cursos si creuen que tenen alguna dificultat per atendre en català.

■ **Tot i que després costa que s'utilitzi al carrer, veig que les classes de català que feu des del Consorci van plenes.**

■ Sí, i ara sobretot es concentren a les tardes. És nota molt que hi ha menys atur, que hi ha més gent treballant i que per tant ha de venir cap al vespre.

■ **Teniu molts alumnes immigrants. Quina és la seva motivació per aprendre el català? La inserció laboral?**

■ El Prat té una diferència respecte d'altres pobles de la comarca: tenim un Mercabarna i un aeroport que donen molta feina, legal però també il·legal. I després, més general, hi ha el grup, normalment dones sudamericanes, que cuiden gent gran. Però qui no té papers, no treballa, i primer s'apunten als cursos perquè uns dels requisits per tenir papers és tenir cert coneixement de català i castellà, per justificar arrelament. Encara sort d'aquest requisit, perquè si no tindríem un gran grup de gent immigrada i en edat laboral però sense contacte amb la llengua.

■ **També és un ajut per integrar-se.**

■ Jo soc contrària a la paraula “integració”. Integrar-se és pretendre que tu siguis igual que jo; no, el que jo vull és conviure amb tu i amb la teva cultura. El que limita molt aquesta convivència és el fet de parlar els immigrants en castellà per sistema, només perquè veiem que són de fora. I a ells mateixos els fa ràbia. Fan l'esforç del curs i d'aprendre a parlar, però alguns t'expliquen que la gent, com que veu que són de fora, els parlen sempre en castellà. Ho veuen com racisme, com si portessin un cartell penjat que digués “amb tu, català, millor no”.

■ **Li queden un parell d'anys per jubilar-se. Quin objectiu es marca com a directora d'àmbit comarcal?**

■ Jo no em jubilaria, m'encanta el que faig! No diré que és la meua obsessió, però sí que la meta en aquests anys que em queden és crear una corretja de transmissió en l'eix del món municipal, perquè cada ajuntament ens doni un cop de mà a l'hora de fer més visible el català. I crear un model oblidant-nos una mica de si la gent el parla bé o si a algú “se li nota que no és català”. ◀

L'Ajuntament regularà l'estacionament al Mas Blau per frenar les empreses aparcacotxes

Es registraran les matrícules dels treballadors habituals, que podran aparcar de franc

JAVIER MARTÍNEZ

L'abús de la via pública per part d'empreses aparcacotxes al Parc de Negocis Mas Blau podria tenir els dies comptats. L'Ajuntament assegura que es troba en vies d'implantar un sistema per registrar i controlar les matrícules dels vehicles que aparquen en aquest polígon proper a l'aeroport.

Lluny de limitar-se a èpoques puntuals, al polígon s'ha perpetuat l'estacionament massiu de vehicles clarament -és molt evident quan tenen matrícula estrangera- aliens als treballadors habitual. Aquest fet ha tornat a motivar les queixes dels empleats de les oficines, que per culpa d'aquests vehicles ho tenen molt més difícil per aparcar el seu cotxe.

En una zona dominada pels edificis d'oficines, on la gran majoria de torns de feina es desenvolupen entre les 8 i les 18 hores -hora amunt o avall-, sorprèn trobar grans fileres de cotxes aparcats poc després de les 7.30 h o, fins i tot, durant els vespres i els caps de setmana.

Coincidència o no, després de la gran difusió a les xarxes d'un vídeo de DELTA explicant la situació, la presència de vehicles gestionats per aparcacotxes s'ha reduït notablement en les darreres setmanes.

La mesura de l'Ajuntament

En el seu moment, des de l'Ajuntament del Prat van manifestar a DELTA que tenien "constància d'aquest ús abusiu de la via pública", que s'havien detectat "fins a 300 o 400 vehicles" i que s'havia arribat a denunciar "infraccions greus en Seguretat Social, com tenir conductors sense donar d'alta".

Ara, des de l'àrea municipal de Mobilitat confirmen un pas més per mirar de solucionar el problema. "Hem arribat a un acord

Vehicles estacionats al Mas Blau / Foto: ARXIU DELTA

amb les empreses i la junta de propietaris del polígon, per senyalitzar una zona, ja veurem si taronja o d'un altre color, perquè els treballadors hi puguin aparcar gratis i de manera preferent", explica a DELTA Juan Pédro Pérez, tinent d'alcalde de l'àrea.

Posar-ho en pràctica exigirà que les empreses elaborin un registre de matrícules dels vehicles dels treballadors i el facilitin a l'Ajuntament. "Incorporarem aquest llistat a la plataforma tecnològica de control existent i que és titularitat de l'Àrea Metropolitana, i que es podrà gestionar amb la mateixa app d'aparcaments del Prat", afegeix Pérez. "Creiem que això frenarà l'activitat d'aquestes empreses d'aparcacotxes, a les quals lògicament no els sortirà a compte pagar la tarifa de la nova zona limitada".

Visites puntuals

A la pregunta de com es gestionaran les visites puntuals, que abunden en una zona d'oficines, Pérez respon que no s'ha pensat

res al respecte. "Poden abonar l'aparcament de manera puntual, que serà un preu mínim, com de zona blava, o si no s'haurà d'arribar a acords entre visitants i empreses, perquè aquestes abonin el tiquet o facilitin alguna plaça; moltes en tenen als edificis", argumenta el titular de Mobilitat.

De moment, Pérez no avança cap data concreta per encetar la mesura. Sobre el control dels vehicles estacionats, el regidor apunta que el més probable és que es dugui a terme mitjançant patrulles mòbils que incorporin càmeres amb lectura de matrícules.

Robatoris

Altres mitjans que s'han fet ressò de la picaresca dels aparcacotxes afirmen que el problema va més enllà. EL PAÍS publicava recentment que la policia investigava casos de lladres que, imitant els uniformes dels aparcadors, han arribat a robar vehicles al polígon, aprofitant la confiança dels clients. ◀

Les sancions a la ZBE es tornen a ajornar fins al març

R. / El control de la Zona de Baixes Emissions (ZBE) del Prat no acaba d'arrencar i s'ajorna -per tercera vegada- fins a l'1 de març, segons publica el municipal Elprat.digital.

Abans d'acabar el 2024, Mobilitat assegurava que tot era a punt perquè, a partir del gener -i ja amb retard des del setembre-, el sistema sancionés automàticament els vehicles no autorit-

zats que circulessin per la ZBE. Segons la informació publicada, "a causa de problemes tècnics de l'Àrea Metropolitana de Barcelona", les sancions es començaran a aplicar a partir de l'1 de març.

L'Ajuntament també ha aclarit que, dels dos grans aparcaments del nord, només el de l'estació de la Renfe quedarà lliure del control ZBE. En canvi, el de darrere de l'església de Sant Pere i Sant Pau serà només d'accés per a vehicles amb etiqueta ambiental. ◀

Emi Ruiz (esquerra) i Yssandra Fuenmayor, autores de l'estudi / Foto: ICS

“Les pantalles són un cangur barat que ens sortirà car”

Un estudi pratenc, difós en l'àmbit mèdic espanyol, alerta del gran ús de dispositius mòbils per part de menors de 2 anys

MERCÈ CABRERA

Emi Ruiz i Yssandra Fuenmayor són dues professionals de la salut que treballen al CAP Disset de Setembre al Prat. Al llarg de la seva pràctica clínica han observat un canvi de comportament dels infants a les sales d'espera: “abans eren sorolloses, ara estan en silenci” refereix Ruiz.

Aquesta observació, juntament amb els canvis conductuals i de retard en el desenvolupament cognitiu, les va motivar a fer un estudi del qual extreuen una conclusió amb to d'advertiment: “les pantalles s'han convertit en un cangur fàcil i barat que ens sortirà car”.

Amb pantalles des de ben petits

Després d'analitzar una mostra de 1583 infants d'entre 0 i 12 anys, s'han extret dades alarmants: un 68,2% dels nens es connecta per primera vegada abans dels dos anys d'edat i un 95,4% de les famí-

es saben que un ús excessiu pot provocar trastorns.

Cal destacar que 9 de cada 10 menors de 3 anys es connecten a les pantalles durant els dies intersetmanals, i que, l'exposició a les pantalles, augmenta proporcionalment en funció de l'edat.

Aquesta sobreexposició causa problemes en la maduració del còrtex prefrontal, el qual s'encarrega de regular funcions com l'atenció, el control dels impulsos, la resolució de conflictes o la concentració.

Ús responsable

L'estudi de Ruiz i Fuenmayor ha estat destacat per la Sociedad Española de Médicos de Atención Primaria. Arran d'aquesta investigació s'ha creat el Grup Comunitari de Benestar Digital; un recurs que comptarà amb la participació de docents des de bressol fins a estudis postobligatoris, AFA i serveis educatius i assistència municipal i d'agents de salut. ◀

La Cooperativa impulsa la marca P de Pagès a Mercabarna

R. / L'Associació de la Pagesia de Mercabarna (APAM) ha presentat la marca P de Pagès, un distintiu que identifica els productes de proximitat conreats per pagesos de l'entorn metropolità i que permetrà el consumidor identificar la procedència de la fruita i la verdura. La Cooperativa Agrícola del Prat és una de les impulsores d'aquesta marca i està present a la Junta Directiva de l'APAM.

El Director General de Mercabarna, Pablo Vilanova, va destacar el paper d'aquesta institució per “posar en valor i donar a conèixer” el que hi ha darrera de la pagesia. “A més de la qualitat que garanteixen els pagesos, hi ha valors com la voluntat d'acompanyar l'economia local, posar fre al canvi climàtic i garantir la traçabilitat del producte”. ◀

Al març s'obrirà la convocatòria per optar als 101 pisos de la COV

NEUS MACÍAS / Amb el 50% de l'obra enllestida, la COV ha dissenyat un calendari sobre el procés d'adjudicació dels 101 pisos de la promoció a l'ARE Sud. El proper mes de març està previst que es publiqui i obri la convocatòria d'assignacions d'aquests habitatges.

De la totalitat dels pisos, se'n sortejaran 91 entre tots aquells inscrits que compleixin els requisits, i 10 quedaran reservats per a Prat Espais, que els destinarà a l'allotjament de persones en risc d'exclusió residencial.

Façana dels pisos de la Cooperativa, a l'avinguda Onze de Setembre / Foto: N. M.

Per participar en el sorteig s'han de complir requisits com estar inscrits en el Registre de Sol·licitants d'Habitatge de Protecció Oficial, amb les dades actualitzades. S'ha d'haver estat empadronat al Prat de Llobregat amb una antiguitat mínima de 3 anys; acreditar uns ingressos mínims de 1,5 vegades l'IRSC (Indicador de Renda de Sufficiència) i màxims de 3,5 vegades l'IRSC, segons unes taules ponderades publicades a la web de la COV.

S'ha fet una reserva de 26 habitatges destinats a la COV, en què caldrà aportar certificat de vinculació a la cooperativa, emès per aquesta entitat. ◀

Presentació de la marca a Mercabarna, el 30 de gener / Foto: COOPERATIVA

Rafa Duarte torna a primera línia i serà Tinent Alcalde d'Urbanisme i Habitatge

El veterà polític substitueix en aquesta àrea a Bou, i Turisme torna a mans socialistes

NEUS MACÍAS

Quan ningú no apostava per ell i semblava que ja estava de retirada -al mes de gener va fer 64 anys- Rafael Duarte torna al primer pla de la política local amb la Tinença d'Alcaldia d'Urbanisme i Habitatge, el departament que deixa vacant la nova alcaldessa, Alba Bou. Duarte mantindrà el seu càrrec com a regidor de Policia Local, que se li va assignar al 2023. Amb aquest canvi, el veterà regidor torna a les Juntes de Govern Local, ja que es converteix en el setè Tinent d'Alcalde.

El veterà regidor ja va tenir responsabilitats menors en aquesta àrea durant el mandat entre 2019 i 2023, quan va ocupar la regidoria de Gestió Urbanística, sota la supervisió del socialista Juan Pedro Pérez, Tinent Alcalde d'Urbanisme en aquell període. Des de 2023 és el representant de l'ajuntament a la Fundació Rubricatus, càrrec que va assumir després de la renúncia de Pilar Eslava, al març d'aquell any.

Home fort tant del partit com de l'ajuntament durant els anys d'alcaldia de Lluís Tejedor, Duarte va ser Tinent d'Alcalde titular de l'Àrea d'Alcaldia, Serveis Centrals i Promoció de la Ciutat (2015-2019) i en altres períodes va ocupar càrrecs com Serveis Centrals i Economia (2007-2011) o Promoció Econòmica, a més de ser durant un temps president d'Iniciativa per Catalunya Verds.

Rafael Duarte, durant un ple, el 2019
/ Foto: ARXIU DELTA

Turisme regressa a l'àrea socialista d'Acció Institucional

La reorganització de càrrecs municipals contempla també la tornada de Govern Obert a l'àrea de Serveis Centrals. Un altre moviment, amb canvi de color polític inclòs, és el que suposa el traspàs de competències de Turisme i Fira -abans a les ordres de Quim Bartolomé (Comuns)- sota el paraigües d'Acció Institucional, comandada pel socialista Juan Pedro Pérez. Com a efecte col·lateral del mateix canvi, desapareix la regidoria de Promoció de la Ciutat, que també ostentava Bartolomé.

Des del 2003 i fins la jubilació de Lluís Tejedor al 2019, Duarte va ser un afiladíssim portaveu d'ICV.

Rafael Duarte és llicenciat en Econòmiques i regidor a l'ajuntament del Prat des de l'any 1991.

El Prat Nord, principal repte

Entre els reptes que Duarte haurà d'assumir durant els dos anys i mig que queden per a les eleccions de 2027 es troba el desenvolupament d'El Prat Nord, així com les diverses promocions d'habitatge que el consistori té desplegades per la ciutat. Entre aquestes actuacions destaquen l'edifici de la Cooperativa Obrera de Viviendas, amb 101 pisos de lloguer social-, i també altres edificis d'habitatge protegit que s'han de construir al Prat Sud.

Un d'ells es va començar a fer al juliol de 2024, amb la participació de les entitats Habitat 3 i Fundació Família i Benestar Social, que desenvolupen la promoció en un solar ubicat a la carretera de l'Aviació. Es preveu que s'hi construïxin 135 habitatges. ◀

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGUANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESSES · RESPONSABILITAT CIVIL

Sempre
al vostre
costat

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h
Excepte divendres: matí de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

David Vicioso, nomenat portaveu dels Comuns

El regidor pren la funció que exercia Alba Bou abans de la seva proclamació com alcaldessa

NEUS MACÍAS

David Vicioso, actual Tinent d'alcalde d'Organització, Governança i Economia, substituirà Alba Bou en el paper de portaveu del grup municipal d'El Prat en Comú, desvetllant així una de les majors incògnites de l'organigrama consistorial després de la renúncia de Lluís Mijoler a l'alcaldia. L'altra, qui ocuparia la Tinença d'Alcaldia d'Urbanisme i Habitatge, es va fer pública el passat 23 de gener i va recaure en el veterà polític Rafael Duarte.

El nomenament de David Vicioso es pot entendre com un gest de diàleg i de rebaixa del to crispats dels darrers temps en els plenis municipals, donat el seu tarannà pacífic i dialogant, que ha rebut algunes alabances dels portaveus de l'oposició per seva predisposició a donar tota la informació demanada.

Al 2003, candidat per EUiA

David Vicioso va arribar a l'ajuntament del Prat l'any 2007 com a quota d'EUiA. A les eleccions de 2003 havia concorregut per

la llista d'EUiA encapçalada per Salvador Martínez, partit on exercia de responsable de Política Municipal. Quatre anys després, les dues formacions havien arribat a un acord per presentar candidatura conjunta, i en aquell moment Delta destacava l'important paper conciliador que havien tingut tant Vicioso com la seva germana Lorena, responsables de la bona entesa dels dos partits. Al 2007, doncs, David Vicioso apareixia com a número 8 i Lorena Vicioso era la número 14. Se li va assignar la regidoria de Participació Ciutadana i Cooperació. Al 2011 va exercir com a regidor de Cultura i Ciutadania, i entre 2015 i 2019 va repetir cartera.

Al 2019 va arribar a la Tinença d'Al-

caldia d'Acció Social, sent també regidor de la Policia Local i del Pla d'Actuació de Sant Cosme. A la remodelació consistorial de 2021, Mijoler el va nomenar Tinent d'alcalde de l'Àrea d'Economia, Governança i Qualitat Democràtica i regidor de Policia Local i de Sant Cosme.

David Vicioso va néixer l'any 1977 a Barcelona, i va estudiar Formació Professional II en la branca d'Administració. Té el títol d'agent IATA en Transport Aeri a l'aeroport del Prat i és Tècnic Superior en Integració Social. En el moment en què es va incorporar a l'ajuntament del Prat estava treballant a l'empresa Lluch Transport SA (Marítima del Mediterrani SA). Està casat i és pare d'un fill. ◀

Maria Francisca Barriga, nova regidora d'El Prat en Comú

NEUS MACÍAS / El nou cartipàs quedarà definitivament tancat amb la incorporació de la nova regidora d'El Prat en Comú, Maria Francisca Barriga Chamorro, que s'integra al seu grup municipal durant el pleinari del 26 de febrer. L'expresidenta de la Casa de Andalucía ocupava el número 10 a la llista dels Comuns de 2023, i entra després de la renúncia de Lluís Mijoler a totes les seves responsabilitats a l'Ajuntament del Prat.

La cartera que ostentarà Barriga encara és una incògnita; probablement tindrà relació amb les entitats i estarà adscri-

ta a l'Àrea d'Educació, Cultura i Comunitat, que lidera Anna Martín Cuello.

Barriga Chamorro va ser un fitxatge estrella de Mijoler el 2023. La seva aparició a la candidatura dels Comuns, on es presentava com a independent, va suposar tota una sorpresa. Es va quedar a les portes d'aconseguir escó, però va continuar donant suport al partit i assistint tant a actes interns com de ciutat, on la seva figura s'ha fet habitual, deixant palesa la bona relació que manté amb la resta de la militància i els càrrecs del govern.

Maria Francisca Barriga, nova regidora

9 anys presidint la Casa de Andalucía

Barriga Chamorro va presidir la Casa de Andalucía del Prat entre 2014 i 2023, responsabilitat

que va deixar per incorporar-se al món de la política. Va finalitzar estudis d'FP i ha treballat com a administrativa al departament de proveïdors d'una coneguda empresa de mobles i com a comptable i responsable de control de qualitat d'una empresa a Sant Boi de Llobregat.

Segons ha expressat a Delta, amb la seva incorporació a la política espera "contribuir al benestar de la ciutadania del Prat". "Quan em van proposar entrar en llistes vaig pensar, 'per què no?'. A casa meua sempre se n'ha parlat molt i crec fermament en les seves lluites". Assegura que vol un municipi "sostenible, cohesionat, que valora la cultura i la formació de qualitat, compromès amb l'habitatge de lloguer i feminista". ◀

Unanimitat al ple per prohibir totalment bicis i patinets a les voreres

La proposta, presentada pel PP, va rebre el suport de tots els grups polítics

NEUS MACÍAS / Una moció presentada per Miguel Ángel Ochoa, portaveu del PP, per tal de modificar l'ordenança municipal de circulació de vianants i de vehicles, va aconseguir el vot unànim de tot el plenari el passat 30 de gener. “Un dia històric”, ironitzava amb humor l'alcalde, Alba Bou, sobre aquesta proposta d'Ochoa que prohibeix la circulació de bicicletes i patinets o vehicles de mobilitat personal (VMP) per les voreres.

La moció també obligaria a fer ús de casc homologat per als usuaris dels VMP. Amb aquest redactat, i atenent al reglament general sobre VMP, aquesta obligació només s'aplicaria a vehicles impulsats exclusivament amb electricitat.

El PP volia mantenir l'excepció que, fins ara, permet circular en bici per la vorera als menors de 12 anys i als adults que els acompanyin. També s'elimina del text primigeni la prohibició del patinet a vies limitades a 50 km/h. Aquests canvis es van cuinar, a petició dels Comuns, poc abans de començar el ple.

“Els patinets s'han convertit en un pro-

La moció aprovada donarà peu a una ordenança més restrictiva amb patinets i bicicletes

blema”, deia el líder popular. “S'ha de poder castigar els incívics que van fent el boig pels carrers del Prat”.

El portaveu de Junts pel Prat, Gerard Valverde, va recordar que el seu grup havia presentat un text similar al mes d'octubre, i va demanar figurar “com a proposants” de la moció ara aprovada.

ERC vol conscienciar

El portaveu d'ERC, Jordi Ibern, tot i que hi va votar a favor, va mostrar-se més partidari de posar en marxa, “abans de sancionar”,

una gran campanya de conscienciació per tal d'incentivar el civisme i l'ús del casc. “S'hauria de treballar als centres educatius, convocar les famílies i arribar a convenis amb fabricants d'equips de protecció per aconseguir cascos a bon preu”.

El tinent d'alcalde de Mobilitat, Juan Pedro Pérez, va assegurar que la moció coincidiria amb la reflexió de l'equip de govern sobre “el model de convivència que tenim a la ciutat: podem i hem d'endurir la normativa relativa als VMP, que comencen a ser una problemàtica incipient a la ciutat”. ◀

LA CONTRACRÒNICA de SERGI OLIVERA

Debut prometedor

30 de gener de 2025, primer ple municipal amb Alba Bou com a alcaldessa del Prat i presidenta de la sessió. Primera vegada que ho fa una dona (almenys no accidentalment), també cal deixar-ho escrit. Era obligat aquesta vegada posar el focus en com li provava el càrrec a la nova batllessa en aquesta mena de parlament municipal que són els plens.

En línies generals, en termes merament estilístics, es pot ben dir que Bou va lluir una bona estrena. Eliminant de l'equació alguna errada en l'assignació de paraules, perdonable per la manca de costum en aquesta tasca, va saber donar el to i el ritme adequats a l'esdeveniment.

Bou va marcar un estil propi, diferent al dels darrers plens de Mijoler

que ja en el seu primer dia va establir les primeres diferències amb el de Mijoler, darrerament més nerviós i crispat en el tracte amb la resta de forces.

Bou va saber utilitzar l'humor i una actitud en general força empàtica amb els diferents portaveus. Tant va ser així que fins i tot un os dur de l'oposició, Miguel Ángel Ochoa (PP), va començar a replantejar-se allò de “li diré presidenta mentre no es guanyi el

No és per a menys amb tots els anys d'experiència a l'Ajuntament, on ha exercit de portaveu del seu grup, a més de càrrecs de responsabilitat, però és destacable com va saber imprimir un estil propi,

nom d'alcalde”. “Va per bon camí”, va reconèixer el popular, tot i que es veu que encara era massa d'hora per fer aquell pas.

Una altra mostra es va veure amb la presència al públic dels afectats per la prohibició de la navegació a motor des de les instal·lacions del Centre Municipal de Vela, equipament del qual es va aprovar un nou reglament. Els afectats, com sol passar en aquests casos, regalaven aplaudiments als parlaments favorables i algunes desaprovacions a les paraules que no agradaven tant. Bou va aplicar amb ells una política de laissez faire en una clara diferència amb Mijoler, que sempre es dirigia al públic en aquests casos fent-los callar immediatament.

Així i tot, la va posar a prova una picabaralla força absurda entre Agustí Mataró (Jóvenes y Pensionistas Decidimos) i Gerard Valverde (Junts Pel Prat) arran de la moció d'aquest últim per pressionar en el compromís municipal escrit al PAM i pactat amb els juntaires, d'afavorir l'oci nocturn per a joves a la ciutat. Mataró es va dirigir a Valverde amb un to força incomprensible sobre el contingut de la seva moció -sonava a revenja per alguna dura crítica anterior a les propostes pensionistes per part de Junts- i el jove portaveu no es va estar de respondre'l. L'alcalde va aconseguir que el volum de la disputa no anés gaire més enllà tot i que aquí sí que es va veure obligada a interrompre aplaudiments i alguna esbroncada des dels espontanis del públic, que eren clarament fans de Mataró.

En fi, debut prometedor. Està per veure si la brega política plenària no fa sonar, amb el temps, algunes notes agres.

SAFAREIG OFICIAL

Esmolant

Poc abans de tancar aquesta edició, la consellera de Territori, Sílvia Paneque, començava a escalfar el forn. Diu que en poques setmanes coneixerem la jugada mestra de Salvador Illa per ampliar l'aeroport i per compensar les zones naturals afectades. La consellera sembla que avança entre canyes i matolls a cop de matxet, com els antics exploradors de l'Amazònia. En paral·lel, la nostra alcaldessa declarava a La Vanguardia que, si Illa acaba envaint la Ricarda, els Comuns haurien de trencar el seu acord de govern amb els socialistes al Parlament. Ai, les canyes, tan aviat formen una barrera inquebrantable quan fan pinya com es trenquen i s'esmicolen ben fàcil si les agafes per separat.

Origen

Diuen, diuen, diuen que el MHP Jordi Pujol s'ha deixat veure fa poc pel Prat. Va ser en un dinar organitzat per Junts en un dia d'aquells on t'agafa per obrir un calaix i mirar aquelles fotos de la comunitat amb la tieta. Obrir calaixos és un ritual gairebé sobrenatural on acaben convergint -mai millor dit-, en un mateix instant, el passat i el futur. L'altar i la taula d'assemblees. La sagristia i l'after hours. Potser les arrels d'ahir encara mantenen les branques d'avui perquè l'arbre se sostingui.

Farra amb esportivitat

S'ha de posar en valor la sensibilitat del grup municipal juntaire a l'hora de mirar pel jovent i per intentar que es recuperin espais on poder sortir de festa sense moure's del Prat. Certament, a la ciutat que ho té tot a 15 minuts -com no poques vegades ens va recordar Mijoler- no li vindria malament l'opció d'aprofitar les instal·lacions esportives per celebrar esdeveniments de tant en quant, com ha tornat a reclamar Valverde -sense èxit- al ple municipal. És aquell moment en què la Quaresma s'avança al Carnaval i sembla que ressoni el "no volem ser Eivissa" que Tejedor ens va regalar fa anys en exclusiva. Sí, el passat se li apareix a tothom quan menys se l'espera.

Cargol treu banya

El Carnaval d'enguany al Prat va dedicat a la luxúria, un dels set pecats capitals que van agafant el torn en cada edició de la festa. En un exercici gràfic bastant ocurrent, un dels elements que remata el cartell promocional és un cargol inserit a dins d'una rosca. "Com volent dir". Ben trobat, però aneu en compte. No seria estrany que comencessin a aparèixer professionals de la inclusió forçada demanant explicacions sobre per què no dos cargols. O dues rosques. O un cargol amb extrem de rosca. Avui dia, les indignacions tenen el "guapo" molt pujat de to.

Punyals tous

Una altra de les nostres figures d'exportació que segueix provocant a tort i a dret davant dels micròfons és l'escriptora, dramaturga i actriu Juana Dolores. Tan reconeguda en el seu registre poètic i teatral com -si baixem al terreny del sofà- per l'enganxada del meteorit amb el Grasset a TV3, o per dir-li a la cara a l'hereu dels Tous que és un pijo i que els ossets de la firma són horribles -aplaudiments, sisplau-. Si s'obren candidatures per pròximes pregoneres de Festa Major, que algú l'apunti.

Un totxo de nom

Parlant de candidatures, ens arriben veus que, amb la meitat de l'obra enllestida, des de l'equip de govern local es busquen idees per posar-li un nom al bloc d'habitatges de la cooperativa que es construeix a Onze de Setembre. Ai, ai, ai. Aquí ens temem que s'hi tornarà a aplegar un comitè de experts i expertes en noms inclusius, tolerants, bonrotllistes i solidaris alhora, que deliberaran mentre esmorzen amb tasses de Mr. Wonderful. Només esperem que el nom sigui digne i no surti res semblant a EntreTotis o coses per l'estil.

LA TIRA de PERE VENTURA

JOSEP BURGUÈS, excap de coordinació de Trànsit dels Mossos d'Esquadra

“Hauria d’haver-hi més policies, però sobretot més pares educant”

MARGA SOLÉ

Josep Burguès va néixer al Prat, fill d’una família de pagesos. De ben jove feia socorristes amb una llanxa a la platja quan hi havia el Club Nàutic, el restaurant de Cal Capistros i el bar dels Pescadors. Va fer el Servei Militar per la Creu Roja. Posteriorment, va ingressar a la Policia Local del Prat (on s’hi va estar des del 1985 al 1992) i després al Cos dels Mossos d’Esquadra (del 1992 al 2023, quan es va jubilar). Es va integrar a la Divisió de Trànsit del Mossos el 1997 (graduació de sergent des del 1999) i va ser el Coordinador dels radars i de l’helicòpter del Servei Català de Trànsit (del 2012 al 2023). Ara s’entreté amb la informàtica, la lectura, cursos per a impressores 3D, els drons, la natació i la muntanya.

/ Foto: FERNANDO VECINO

■ Trànsit al cel o a la terra. Quin és més difícil de controlar?

■ Jo mai no he controlat avions. Des de l’aire, nosaltres portàvem una càmera que va amb l’helicòpter i ens permetia veure la matrícula dels vehicles fins a un quilòmetre i mig de distància; podíem veure també l’interior i intentàvem detectar aquelles persones amb conductes incíviques i que posen en perill la resta d’usuaris.

■ Qui li donava més problemes a la seva feina, les persones o els vehicles?

■ Els vehicles no donen cap problema; és la persona que el condueix la que el dona.

■ Què en pensa dels patinets? És un vehicle?

■ És una gran eina per moure’s però han evolucionat tan ràpid (n’hi ha que agafen els 80 quilòmetres per hora) que és una animalada. La norma encara està per darrere. Però està clar que és un vehicle perquè es desplaça per l’asfalt ràpidament i canvia de carril amb una velocitat inusitada. M’agradaria que tinguessin matrícula obligatòria; això evitaria algunes bogeries de les que fan, igual que amb les bicicletes. El casc hauria de ser obligatori a la bici i al patinet, el vehicle hauria de tenir matrícula i assegurança perquè fan rascades, atropellaments i agafen velocitats que no són normals.

■ Les multes i sancions, són efectives? Quan es fa una campanya intensiva,

es nota en el comportament dels conductors?

■ En carreteres llargues els conductors acostumen a córrer molt. La velocitat fa augmentar el perill i les lesions. Els radars són dissuasius i els habituals que circulen per una carretera ja els coneixen i llavors corren molt. Però si un dia ens veien en una cantonada i un altre dia ens trobaven en un revolt, llavors la majoria de conductors anaven més a l’aguait. Aquesta també és una forma de reduir els accidents.

■ Quina relació hi ha entre el Mossos i les Polícies Locals?

■ Hi ha molt bona relació. Jo parlo de l’àmbit del trànsit, perquè molt sovint es fa formació a policies locals i al mateix temps veiem com treballen i tots n’aprenem, els uns dels altres. Ara, com a tècnica avantguardista, s’està ja llegint la centralita electrònica dels vehicles i si hi ha un accident greu, s’extreuen les dades com si fos una caixa negra d’un avió. Tant en camions com autocars o turismes es poden obtenir les dades i, de fet, es fa.

■ S’ha trobat amb situacions molt dures a seva la feina?

■ Arribes a un domicili i els comuniques a la família que el seu fill o filla s’ha matat amb la moto o el cotxe. Preguntes si el familiar està sol a casa i ens diu que ara vindran i al final estàs amb ell i no t’atreveixes a dei-

xar-lo sol. És una missió molt dura i més si estàs un dia amb el radar posat i et passa un vehicle a 200 km/hora. Dius: Mare de Déu senyor! Tot és molt complicat.

■ Dons jo em pregunto una cosa: per a la societat actual i per com som, hi ha suficients policies?

■ Jo crec que n’hi haurien d’haver més però sobretot el que crec que havien d’haver-hi són més pares. Moltes vegades veiem criatures que ja de petites estan fent coses que no els correspon per la edat i veus els pares que estan a la terrassa del bar a 100 metres, d’esquena al nen, i el nen està fent tonteries, creuant el carrer... o amb un patinet d’adult donant voltes per la plaça. Miri, el meu pare quan jo era petit, no m’havia pegat mai ni a mi ni a les meves germanes. Només amb una mirada em deia “Això que has fet no està bé. M’has decebut”. I amb això ja em posava a plorar.

■ Llavors ens sentíem culpables. A mi també em passava.

■ Però és que ara ningú no se sent culpable de res. No hi ha culpes. Aquesta llavor és la que ens falta. La de dir “Això que has fet no està bé, no és el que jo t’he ensenyat”. I cada vegada veus més que tots som més egoistes. A l’escola han de fer assignatures i marcar la conducta, però l’educació l’han d’ensenyar els pares. ◀

Mor Fermí Marimón, l'ànima del cine Capri

Cineasta, productor i pioner del cinema amateur català, va garantir la supervivència de la històrica sala

REDACCIÓ

Fermí Marimón, històric cineasta, productor i exhibidor pratenc, figura cabdal de la cultura pratenc des de la segona meitat del segle XX, va morir el passat 29 de gener als 92 anys.

Nascut al Prat el 1932, Marimón va ser l'ànima que va mantenir viva la maquinària de projecció del cine Capri (inaugurat per ell l'any 1967), en èpoques en què l'exhibició cinematogràfica trontollava: primer, per la irrupció del vídeo, després, pel model dels cinemes multisala i, darrerament -amb el Capri ja sota la direcció de la seva filla, Mercè-, pel consum massiu de pel·lícules a casa gràcies a plataformes de *streaming* com Netflix.

El cognom Marimón va lligat, com si fos per obra d'un cordó umbilical de cel·luloide, al cinema. El pare d'en Fermí va fundar el cinema Monmari al Prat, actiu entre els anys 1946 i 1980. La seva filla va agafar-li el testimoni del cine Capri i el seu fill, Joan, és també autor cinematogràfic i professor de l'Escola Superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya.

Pioner del cinema amateur

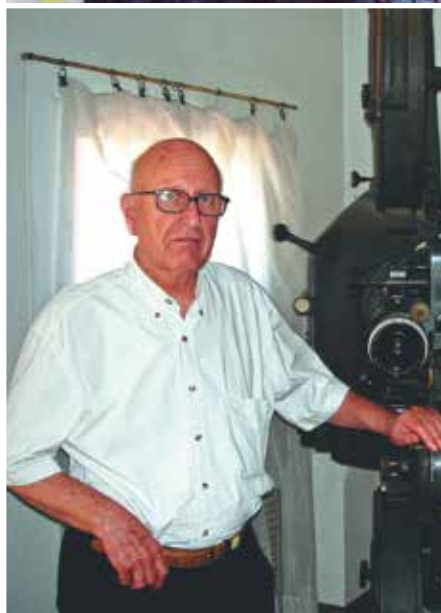
Marimón va estar lligat a les primeres produccions de cinema amateur del Prat. Sota la direcció de Jordi Bringué, filma l'històric *Prat documental*. Acompanyat pel mateix Bringué, Fermí es converteix en exhibidor en portar a les cases barates de Can Tunis (Barcelona) el "Cine Nuevo El Cinco de Oros" des de 1954 fins a 1967.

Va realitzar una pila de curtsmetratges en la dècada de 1950, d'entre els quals va destacar *Ballet Burlon* (1956). Anys després, va signar la pel·lícula *L'Exhibidor* (1978). També va produir la primera pel·lícula d'animació en llengua catalana: la futurista *Peraustrínia 2004*, estrenada el 1990 i guardonada un any després amb el premi Sant Jordi de Cinematografia. Va produir, finalment, *Pactar amb el Gat* (2007), dirigida pel seu fill Joan.

Marimón va fer també incursions literàries amb la publicació, l'any 2000, de l'assaig *Quan vam fer la Gilda*, que tractava sobre

Fermí Marimón, durant una breu entrevista amb DELTA, el 2019. A sota, en una imatge de 2008 / Foto: Arxiu Delta

les banderes de la casa consistorial es van baixar a mitja asta. L'alcaldesa, Alba Bou, va expressar la idoneïtat que la comissió del nomenclàtor estudiï "fixar el record" del cineasta com a nom de carrer o indret de la ciutat en futures deliberacions.

El mateix dia 31, la sala de l'oratori del tanatori del Prat es va omplir de pratencs i pratencs van voler donar l'últim adéu al Fermí. Va ser una cerimònia civil i un comiat emotiu. Joan Marimón, va anar presentant els intervinents. En una primera part, varen prendre la paraula l'alcaldesa Alba Bou, Marga Gómez, Toni Garcia i Àngela Jové. Després d'un entreacte amb música clàssica, a la segona part ho feren Vicenç Tierra, Pere Baltà i Mercè Marimón, que va cloure l'acte agraïnt l'assistència.

Cultura, no pisos

Com a gerent del Capri, seguia el model d'empresari curós amb el funcionament del negoci i alhora pendent dels petits detalls, com per exemple penjant ell mateix els cartells. Amb el mateix convenciment, i tot i la pressió immobiliària, es va negar a vendre el cinema Capri per fer-hi blocs de pisos. "Qualsevol oferta ja estava rebutjada abans de saber el preu que oferien", afirmava a Delta l'any 2010. Marimón va lluitar també perquè els terrenys on el seu pare va construir el cine Monmari, al carrer Rector Martí Pinyol, no fossin víctimes de la bombolla constructora. L'Ajuntament, llavors comandat per Lluís Tejedor, va aprovar l'ús exclusiu d'aquell solar com a espai per a equipaments, i allà s'hi ubica actualment l'Espai de Gent Gran de la Fundació la Caixa. ◀

l'impacte d'aquesta mítica pel·lícula de l'any 1946 en la societat catalana del moment. El 2004 va publicar *Els Múltiples, retrats en clau de cinema amb il·lustracions*. El 2019, un altre llibre signat per Marimón (*La guerra del Quim*) reconstrueix els disset anys de servei militar del seu pare, Joaquim Marimón Vila, durant la Guerra Civil espanyola.

Tant la seva trajectòria d'exhibidor i productor cinematogràfic com el seu compromís amb la cultura del Prat han estat reconeguts: Premi Ciutat del Prat 2009, Premi Dedicació atorgat per Amics Gent del Cinema i nomenament com a membre honorífic de l'Acadèmia del Cinema Català (tots dos el 2010). El 2017 va ser declarat Fill Predilecte de la ciutat.

El nomenclàtor fixarà el seu record a la ciutat

L'Ajuntament va decretar un dia de dol oficial per la jornada del 31 de gener, quan

“Per primer cop, m’he sentit còmode criticant-me a mi mateix”

Foto promocional de l'artista / DAVID AIROB

Marc García Arnau treu a la llum Revés de Zurda, el seu tercer disc

SERGI OLIVERA / UAmb Revés de Zurda ja disponible a totes les plataformes digitals, parlem amb el cantautor i poeta pratenc Marc García Arnau. És el seu tercer treball discogràfic després de Marc García canta a Brassens (2016) i La Corte del Rey Loco (2020).

Ens trobem amb ell precisament a La Capsa, on el 21 de març tindrà lloc la presentació en directe del nou àlbum, un disc on continua explorant la cançó d'autor. Ara des de dues vessants, una més existencial i reflexiva, i una altra més habitual, crítica i juganera, atrevint-se musicalment amb diferents ritmes i estils, com el tango, la rumba o el reggae. La poesia és, naturalment, una altra peça fonamental.

“El 2023 vaig aconseguir que Juan

Pastor, contrabaixista i amic, s'impliqués directament en la producció. A part de ser un gran músic, és dels que s'interessa pel missatge. Les coses s'han de fer amb la gent amb la que tens feeling i empatia”, explica. El resultat final, quinze músics, molts instruments i gran varietat estilística “que enriqueix molt. La idea era aproximar-nos a la cançó d'autor des de diferents llocs. No tot ha de ser amb la típica guitarra”, defensa García.

Un element important en la cocció del disc ha estat “deixar respirar les cançons. El Juan em va fer veure que s'havia d'anar pas a pas, expulsant la pressió pels deadlines. Han estat sis mesos de gravacions on després hem pogut fer una bona campanya de comunicació, amb un aire més professional. El projecte i les cançons se'l mereixen”, argumenta. Una prova és la treballada pàgina web de l'artista (marcgarciaarnau.com).

Una altra innovació serà la sortida d'un llibre-disc: “arribes a la conclusió que treure un CD avui dia és una inversió perduda,

volia un objecte d'art que fos interessant, serà un llibre amb un vinil fals amb codi QR des d'on es podrà accedir a les cançons en format digital i que inclourà les lletres de les cançons, el treball fotogràfic de David Ai-rob, les il·lustracions de la Valeria Arriaga i, a més, vint-i-cinc poemes inèdits meus”, anuncia el creador.

Autocrític i reflexiu sobre el pas del temps

Pel que fa a la temàtica de les cançons, García Arnau ens revela com “per primer cop m'he sentit còmode criticant-me a mi mateix, com faig amb Mi Hipocondria, Pequeña Gran Victoria (sobre la lluita contra el perfeccionisme) o Tango del Valor, on expresso situacions en què em sento covard, aquesta diferència entre com voldries actuar i el que acabes fent”.

Sobretot, en la selecció d'adaptacions poètiques trobem la part més existencial de l'àlbum, amb propostes que reflexionen sobre el pas del temps: Ángel González, “que ho fa des d'un punt de vista feliç i metafísic”, Gil de Biedma, “que et fot una patada a la cara amb un missatge devastador” o Jesús García, el seu pare, de qui adapta L'amor marcit mai no torna, que “anima a l'observació en un moment en què tot va massa de pressa”. García explica que “ser pare m'ha girat la perspectiva vital, et situa en un altre punt del cicle i intueixes com arriba una decrepidud inevitable”.

El disc també compta amb una ànima més trapella, brasseniana, amb un rerefons sempre tràgic “a un món on a l'esquerra sempre ens toca jugar en camp contrari”. Menció a part, la col·laboració del seu germà, el també cantautor Albert García Arnau amb el seu divertit tema de rerefons històric La primera tarantela, qui també col·labora a la sorprenent rumba catalana Santa Maria del Mar. Podreu seguir totes les novetats relacionades amb Revés de Zurda al perfil d'Instagram [@marc_garcia_arnau](https://www.instagram.com/marc_garcia_arnau). ◀

Lisant

DESEMBUSSOS
Col·lectors i Xarxes de Sanejament

Inspecció Càmera TV
Servei 24h - Urgències

Més de 35 anys a prop teu

C/ de les Moreres, 89-91 - CP 08820 El Prat de Llobregat
Tlf.: 93 379 11 94 - 93 479 35 70

**Tecnologia
Qualitat
Confiança**

www.lisant.net

Foto de família amb premiats, organitzadors, jurat i autoritats. Foto: F. VECINO

Joan Armengol s'enduu el Pau Vallhonrat de poesia amb "Metec"

És la segona edició dels premis poètics que organitza l'Associació Cultural Delta

SERGI OLIVERA / El poeta Joan Armengol i Puig (Manresa, 1951) va ser el gran triomfador de la segona edició dels Premis Pau Vallhonrat de poesia en català gràcies a l'obra "Metec", reconeguda pel jurat com la millor creació del certamen, dotada amb mil euros. Els versos guanyadors giren amb mestria entorn de la figura del foraster, del desarmament, jugant amb la figura dels nousvinguts a Atenes des d'altres indrets de l'antiga Grècia, que tenien molts menys drets que els ciutadans de ple dret de la 'polis'. Un tema

punyent, que es pot relacionar amb l'actualitat amb la situació de tants immigrants que arriben a països del Primer món i es troben amb grans dificultats d'adaptació i acceptació, però que també pot tenir altres lectures més sentimentals i introspectives.

Armengol escriu poesia des de l'any 2013, publicant sovint a les xarxes socials les seves creacions. Professional de les arts gràfiques, ha treballat per diferents mitjans bagencs com "Manresa", "La Gazeta de Manresa", "El Pla de Bages" i "Regió 7". A Solsona va ser secretari del mediàtic exbisbe Xavier Novell. Ha autoeditat els llibres "Pa amb Mel" i "Escuma" amb l'editorial "Letrame". Gran admirador de Josep Maria de Sagarra, en la seva curta trajectòria lírica ha guanyat mul-

titud de premis literaris de poesia arreu de Catalunya. En el seu discurs va destacar "la valentia" de l'Associació Cultural Delta per la iniciativa d'aquests premis de poesia i la important presència de públic a l'acte.

Maria Teresa Domènech Cruz, finalista amb "Antiga Capseta Coreana"

L'exprofessora barcelonina Maria Teresa Domènech Cruz també va ser premiada amb 400 euros en qualitat de finalista amb l'obra "Antiga Capseta Coreana", una deliciosa selecció de paraules i càlides descripcions que també va captivar al jurat del certamen. Domènech va ser docent de l'escola pratenca Charles Darwin i durant el seu discurs va destacar els seus lligams a la ciutat.

Una nova festa de la cultura, enguany amb Gòspel Prat

La cerimònia d'entrega de premis, celebrada a una concorreguda sala d'actes del Cèntric la tarda del 29 gener, va tornar a ser una festa cultural en homenatge a la figura de l'històric poeta pratenc Pau Vallhonrat. En aquesta ocasió, va comptar amb l'actuació de la coral Gòspel Prat, que va fer gaudir el públic d'allò més amb la interpretació vocal de quatre temes, que variaven des de les propostes més sentides com "Hallelujah" de Leonard Cohen o "A la vora del mar", adaptació d'un poema de Salvador Espriu, fins a les rítmiques i ballables "Yes, Lord, Yes" i "Lord, You Are Good".

L'acte va comptar també amb breus discursos per part de Vicenç Tierra, director de Delta i secretari dels premis, que va reivindicar la figura de Pau Vallhonrat i va recordar com l'origen del certamen va partir d'una idea que va entusiasmar el nostre estimat Josep Maria Canalias. En la cloenda, l'alcaldeessa Alba Bou, en un dels seus primers actes oficials al càrrec, va adreçar unes paraules encoratjant a l'Associació Cultural Delta a continuar consolidant aquest premi. ◀

JOAN ARMENGOL I PUIG, guanyador de la segona edició del Premi Pau Vallhonrat de poesia en català

“Molta poesia que es fa ara no s’entén, resulta feixuga”

SERGI OLIVERA

Parlem amb Joan Armengol i Puig (Manresa, 1951), flamant guanyador del Pau Vallhonrat d’enguany. Un home vinculat professionalment a les arts gràfiques que es va aficionar a escriure poesia poc abans de la seva jubilació, fa uns deu anys. Des de llavors, ha descobert una passió que ha anat polint a còpia de premis (la llista de guardons literaris que ha rebut arreu del país arriba a la cinquantena). Per Sant Jordi, veurà la llum el seu primer llibre no autoeditat, que durà per títol *Calçobre* (ed. Llibres d’Autor).

■ Com vas conèixer el premi Pau Vallhonrat?

■ Ja m’hi vaig presentar l’any passat, però la meua obra no va resultar premiada. Tinc un calendari de certàmens, tot i que aquesta vegada en vaig ser conscient pocs dies abans del termini. Vaig buscar entre els poemes que tenia fets amb la sort de trobar un de prou consistent.

■ Quina és la idea darrere de *Metec*, l’obra guanyadora? Ens fa pensar en desarrelament, inadaptació...

■ És bastant recent, s’estructura en quatre poesies diferents que tenen un nexa comú, que en aquest cas són els sense terra; tanta gent que ha d’emigrar, venen a parar entre nosaltres i no troben el mínim per viure dignament. Tampoc no els ajudem. La reflexió que faig és quina sort haver pogut guanyar-nos la vida a casa nostra, amb tot a l’abast.

■ Acostumes a tractar temes socials d’actualitat? Com sorgeixen les poesies?

■ Quan escric, un acte que faig en molta soledat, intento escoltar la meua veu interior. Hi ha un diàleg amb mi mateix. Pel meu moment vital, amb el pas dels anys, veig que miro més enrere que no pas endavant. Faig una mena d’inventari de les coses que he viscut, però també sorgeixen les contradiccions del món actual, on sembla que cada cop ens costa més empatitzar amb els altres, viure en pau i repartir la riquesa. També em preocupa la situació del català, és feina de cadascú de nosaltres defensar-lo com un tresor.

Joan Armengol amb el Premi Pau Vallhonrat / Foto: F.VECINO

■ Com explicaries el teu èxit amb tants premis acumulats en una curta trajectòria poètica?

■ Em vaig presentar per primer cop a un concurs l’any 2016, va agradar i això em va esperonar a seguir. No m’ho havia plantejat mai, no sabia que fos capaç. Després he anat aprenent més a base d’escriure i llegir alguns poetes referents com el Josep Fàbrega, a qui conec i m’aconsella. Encara em queda molt per créixer.

■ Fas poesia rima-da, una tècnica

una mica en desús en aquests temps...

■ Suposo que és per la meua formació, dels meus anys de batxillerat, perquè no és una cosa que em proposi, em surt així. Si té musicalitat sempre es fa de més bon pair. La poesia té fama d’avorrida i la veritat és que molta de la que es fa ara a mi em costa molt d’entrar-hi perquè no s’entén, es fa feixuga.

■ Ets molt productiu escrivint?

■ Sóc molt irregular. Els poemes arriben a través d’una imatge, una idea una rima... però les muses són capricioses, a vegades busques i no hi ha manera, altres cops surt sol. Sóc rutinari també, m’hi dedico una estoneta cada dia, si no és per fer poesia nova, per retocar coses escrites. Així, ja he aconseguit un cert volum.

■ Algun premi que t’agradaria aconseguir?

■ He guanyat dos premis als Jocs Florals a Calella, la Flor Natural i l’Englantina, em faltaria la Viola per ser Mestre en Gai Saber, fet que em faria molta il·lusió. ◀

Les obres guanyadores

Escanegeu els següents codis QR per accedir a les poesies guanyadores de la segona edició dels Premis Pau Vallhonrat:

Obra guanyadora: *Metec*, de Joan Armengol i Puig

Obra finalista: *Antiga Capseta Coreana*, de Maria Teresa Domènech Cruz

Antònia Pallach: unes valuoses memòries de l'exili

REDACCIÓ / El 7 de febrer l'entitat "Amics d'El Prat", en l'inici del seu 70è aniversari, va organitzar la presentació del llibre "Rossinyol que vas a França. Memòries d'una filla de l'exili", d'Antònia Pallach, que va tenir lloc al Centre Cívic Palmira Domènech. L'acte va comptar amb la presència de l'autora, Antònia Pallach Juvé, filla de Josep Pallach (1920- 1977) i Teresa Juvé (1921), exiliats a França en acabar la guerra civil. L'Antònia -nascuda a París- ha estat professora de la Universitat de Ciències Socials de Toulouse i ha rebut distincions rellevants tant del govern francès com de l'espanyol.

Va ser una commemoració constant de la vida i dels valors de Josep Pallach, mestre, pedagog, polític, que va marxar

cap a França amb altres tants i tants milers de compatriotes a refer una vida. I a França van haver de patir, a més a més, les penúries de la segona guerra mundial. Pere Baltà, que va cuidar de la presentació del llibre i de la seva autora, va ressaltar que des del 1967 (quan els "Regidors Democràtics" entren als ajuntaments d'estructures encara franquistes) coneixia en Pallach i ja va captar els seus valors i la seva capacitat de regenerar la política. Justament molt poc abans de celebrar-se les primeres eleccions democràtiques del 1977, Pallach va morir de forma sobtada. El seu PSC-Reagrupament (del 1974 al 1977) era l'estendard de la socialdemocràcia catalanista que ell propugnava.

Pere Baltà i Antònia Pallach durant la presentació / Foto: QUIM TORRENT

Va cloure l'acte el president del Parlament de Catalunya, M.H. Josep Rull, que va posar en valor la figura de Josep Pallach i la seva coherència, destacant en la seva intervenció -amb una visió profundament humana- que Josep Pallach professava un catalanisme insuperable i posava per davant de tot la justícia social i la dignitat humana. Rull va destacar que el llibre de l'Antònia és rellevant perquè no solament és la història d'una família sinó que

també ho és la d'un país.

Segons destaca Baltà al pròleg de l'obra, "l'Antònia Pallach i Juvé aporta al relat la força de l'autenticitat que només pot sorgir de la ploma de qui d'una manera o altra, des de molt jove va participar d'aquells fets i fins i tot els va patir en primera persona. Crònica o reportatge novel·lat aporta coneixement de la història familiar i també de la història i la vida a l'exili de centenars de milers de 'perdedors'". ◀

El Paraula de Dones! recupera el cuplet

REDACCIÓ / El cuplet i la copla tornen a estar de moda. De ser gèneres injuriats i acusats de casposos i carrinclons han passat a ocupar un lloc d'honor a la modernitat gràcies a noms com Rodrigo Cuevas. Així ho han pensat des de la Capsa i enguany el Paraula de Dones! recupera i reivindica aquests temes de la mà de la cupletista, vedet, dandi i folklòrica Glòria Ribera. Ribera és graduada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona i formada en cant líric, violoncel, clown i escriptura creativa. Combina el treball artístic amb la jove companyia teatral José y sus Hermanas i fa la seva investigació escènica a partir de la recuperació, la reivindicació i la innovació del llegat de les cupletistes i les varietats.

Des del 21 de gener s'obre l'Acadèmia Cupletista, un espectacle per treballar amb Ribera nous llenguatges dramàtics, interpretatius, poètics i musicals, amb temes d'actualitat tractats des de l'humor, la reflexió i la denúncia. Aquest procés de creació col·lectiu i entrenament de vedets veurà a llum el proper 15 de març a la Capsa, on culminarà aquesta feina. ◀

Nou disc de Fermi Delfa

Imatge promocional de l'artista a les xarxes.

N. MACÍAS / Fermi Delfa anuncia nou disc amb una recopilació dels temes que ha anat publicant durant l'últim any. La meitat del grup Tronco, que forma amb la seva germana Conxita Herrero, està a punt de treure disc amb la contradisogràfica El genio equivocado. El nou treball inclourà, entre d'altres, el single que va cantar amb l'artista Maria Rodès a finals

de gener, 'Fugint de tu', i que ha estat qualificat per la premsa especialitzada com un esdeveniment únic. Rockdelux va triar el tema com a "cançó del dia" i altres han parlat del "prometedor" inici d'any per a Fermi. Entre els temes que és previst que s'inclouguin al disc estan 'Ciudad Condal', 'El circ dels mosquits', 'Directament proporcional' o 'Un peu a cada banda'. ◀

La nova temporada de L'Artesà aposta de nou pels missatges compromesos

Un Matrimoni de Boston, amb Emma Vilarasau i Marta Marco /Foto: LA VILLARROEL

Emma Vilarasau, Juan Diego Botto o Àlex Rigola són alguns dels noms importants que hi passaran entre febrer i maig

REDACCIÓ / El teatre L'Artesà va presentar -en un acte arrodonit amb l'espectacle Jarana de Laia Santanach- la programació escènica prevista als seus escenaris entre els mesos de febrer i maig. Des dels seus inicis, la voluntat de la direcció de l'equipament municipal, a càrrec de Cristina Alonso i Cèsar Compte, és decantar-se per propostes teatrals amb missatges compromesos amb el context social actual, aspirant a despertar la reflexió als espectadors. Així, la crisi climàtica, les desigualtats socials i la crisi dels valors democràtics seran referenciats en moltes de les obres representades. Les entrades van sortir a la venda el dimarts 4 de febrer, disponibles a la pàgina web del teatre, i a mitjan mes ja s'havien comprat prop de 2.700 tiquets, el 80% per part de veïnat de la ciutat.

En total, s'esperen quinze espectacles durant el període, entre els quals destaquen

grans noms del teatre com Emma Vilarasau i Marta Marco sota la direcció de Josep Maria Mestres sobre el text de David Mamet a Un Matrimoni de Boston (16 de febrer, Sala Gran), una comèdia basada en l'època victoriana però amb una temàtica de pura actualitat. Sobre immigració en destaca 14.4, la creació de Juan Diego Botto i Sergio Peris-Mencheta interpretada per Ahmed Younoussi, qui va arribar a Espanya amb nou anys amagat als baixos d'un camió. Serà el diumenge 30 de març a la Sala Gran.

Àlex Rigola, un dels principals directors catalans del nostre temps, també arribarà a l'escenari pratenc amb Lluna Plena, l'adaptació de la novel·la d'Aki Shimazaki, una història d'amor sobrevolada per la implacable malaltia de l'Alzheimer que podrem gaudir el 9 de març. Durant els pròxims mesos, també es podran descobrir altres dramaturgies del cos amb Candela Capitán (Solas, 22 de març), L'Aranya, adaptació d'Àngel Guimerà a càrrec de Jordi Prat i Coll que arribarà el 25 de maig, o Led Silhouette + Marcos Morau, Rosa Romero o Amalia Fernández, així com les habituals propostes infantils. ◀

El Prat acull la primera edició del Green Production Lab

RACHEL GARCÍA / El 31 de gener va tenir lloc al Prat el primer taller del Green Production Lab, la primera edició d'una iniciativa de Torino Film Lab, Catalunya Film Commission i l'Ajuntament, que busca conscienciar els professionals del sector audiovisual en pràctiques "verdes" en les seves futures produccions. La voluntat és arribar a tots els membres d'un rodatge i aportar ajudes a la implementació d'estratègies sostenibles. El projecte està creat per a professionals europeus que vulguin implementar tècniques innovadores en aquest sentit.

Equips més compromesos

El programa va comptar amb sessions en línia com a preparació per després realitzar un taller presencial. En les sessions en línia, els professionals del sector audiovisual van treballar en com comprometre als equips en aquesta manera més conscienciada de treball, mentre que els professionals en sostenibilitat són introduïts als principals elements de risc que es troben en la producció d'un film. A la sessió presencial, es van generar diferents grups formats per quatre dels professionals de sostenibilitat i es va treballar conjuntament amb l'equip de producció per generar un pla de projecte sostenible.

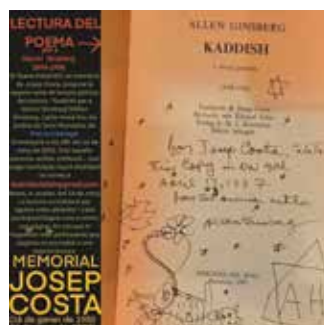
Produccions amigables

Aquesta sessió es va realitzar al Centre Cívic Palmira Domènech, en un ambient on es van compartir experiències i coneixements entre els diferents professionals. Aquest projecte ha marcat el Prat com a pioner en la tasca de convertir les produccions audiovisuals en cada cop més amigables per al medi ambient i el treball manera sostenible en la creació d'art audiovisual. ◀

El Kaddish prepara el Memorial Josep Costa per al 16 de març

REDACCIÓ / En el segon aniversari de la mort de Josep Costa (1950-2023), dramaturg fundador del Teatre Kaddish, la companyia pratenc prepara per al pròxim 16 de març, a les 18 hores als Jardins de la Torre Muntadas, un acte públic oficial de record que consistirà, precisament, en la lectura del poema Kaddish d'Allen Ginsberg per

part de totes aquelles persones, institucions o entitats que ho desitgin i ho hagin comunicat fent arribar un correu a la direcció teatrekaddish@gmail.com abans del dia 14 de març. La lectura es farà per ordre alfabètic i cada persona llegirà com a mínim una pàgina, reiniciant-se el poema tantes vegades com calgui perquè tothom pugui llegir.

Imatge promocional / KADDISH

Des de la companyia consideren que aquesta lectura conjunta serà una bona manera de recordar la figura de Josep Costa en el dia de la seva mort pel que representa com a referència poètica: Allen Ginsberg va ser una de les seves grans inspiracions. De fet, ell el va traduir al català i el va recitar en múltiples ocasions, tant en privat com en públic. ◀

▶ PRATIGRAMA per PUIGMALET

Núm. 210 Aquests mots encreuat presenten deu definicions, en cursiva, de tema pratenc.

HORIZONTALS: 1. Qualitat, propietat. - 2. Posi de genolls. Jueves sense principis. - 3. Límits de Rubí (Vallès Occidental). *Aus de Flandes al Delta*. Arbre matemàtic. - 4. Final de l'intestí, després del jejú. Plantígrad. Refugi, resguard. Litre. - 5. Llancem. *Camp dels*, nom popular del camp de l'Aeronàutica Naval. - 6. Àstat. *Nom de pila de la primera aviadora catalana, en un institut-escola*. A l'esquerra de l'off. Enmig de la víscera. - 7. Llengua de Tailàndia. Vermella. Emperadors russos. - 8. Aïrat, enfurismat. Comencen a córrer. Iode. Atenció Primària. - 9. Sis romans bevent suc de raïm. Armen de nou. Partit de Bohemis Anarquistes. - 10. *Pont* del Prat a Madrid en avió. Fòsfor. A i el. Extens desert a Mongòlia. - 11. Mig muetzi. Invident, orb. *Núria*, cronista de la vida pagesa i popular. - 12. Est. Carnaval. - 13. Fàstic, repugnància. Fer de ventre a la via. Zero. - 14. Heroi mitològic grec. *Llocs per guaitar ocells al Delta*.

VERTICALS: 1. Compassivament, misericordiosament. - 2. Farieü àgil. Base vocàlica. - 3. Res. Iridi. Mitja iaia. Cus de nou. - 4. Associació Numismàtica de Freginals. Eh. Tres en un. Ruc babau. - 5. *Primer cognom de la primera aviadora catalana, en un institut-escola*. Al bell mig del cel. *A la plaça de l'església, monument cristià*. - 6. Bot, saltiró, de baix a dalt. Pocavergonya, descarat. - 7. Casc d'armadura. *Carrer*, per on les riudes arribaven a la

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2									■					
3			■									■		
4				■			■						■	
5						■								■
6			■					■			■			
7				■					■					
8					■					■		■		
9			■								■			
10					■		■			■				
11				■				■						
12		■												
13								■					■	
14						■								

plaça. Lletra que conec. L'origen del món. - 8. Rierol, torrent. Es guardava a l'armari. Enmig de la piscina. - 9. Un romà. Emperador liró. Narrar, explicar. - 10. Breu, concís. La fi del món. *Planta dèltica amb flors com a pursos*. - 11. Posen tes. Afirmació. Comencen les gelades. - 12. Quatre romans. Flor i color que l'amor s'hi posa. Poltre drogo, gandul. - 13. Soca de la vinya. *Club de* Delta Prat, remenant lletres en el faristol. Al fons del mar. - 14. Protecció, empara. Amplis, grans.

SOLUCIONS DEL PRATIGRAMA NÚM. 210

Verticals: 1. CARTIVAMENT - 2. AGILITARIU - 3. RE. IR. IA. RECUS. NAVSEA. CAGAR. O. - 14. TESEU. MIRADORS. - 10. AERI. P. AL. GOBI. - 11. MUE. CEC. ABELLO. - 12. C. CARNESTOLTES. - 13. SCE. - 7. TAL. ROJA. TSARS. - 8. IRAT. CORR. I. AP. - 9. VI. REARMEN. PBA. ON. MENC. PL. - 4. ILL. OS. RECER. L. - 5. TIREM. MARINOS. - 6. AT. PEPA. ON. **Horizontals:** 1. CARACTERÍSTICA. - 2. AGENOLL. UEVES. - 3. RL. FLA. CEF. SCRABBLE. R. - 14. ASIL. ESPAIOSOS. - 13. SUCCINT. N. BOGA. - 11. TESEN. SI. GELAD. - 12. IV. ROSA. POLTRO. - 10. ELM. MAJOR. CE. M. - 8. RIERA. ARMA. SCI. - 9. I. NERO. RELATAR. - 7. - 4. ANE. ER. TRI. ASE. - 5. COLOMER. E. CREU. - 6. TLAS. POCAPENA. - 13.

Piera
ASESORÍAS Y SERVICIOS

Avda. Verge de Montserrat, 114 - 1º 1ª
08820 El Prat de Llobregat · Tel 93 379 57 04
www.asesoriapiera.com

MARMOLÉS
MARBRES, PEDRES I GRANITS

CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ

C. Penedès, 66 · Pol. Ind. Fondo d'en Peixo · El Prat de Llobregat (Barcelona) · Tel. 93 370 15 14 · Fax. 93 370 18 61

► ARC DE SANT MARTÍ per VICENÇ TIERRA

Moisès Llopart Ribas (1947- 2025)

Pots aixoplugar dintre teu creences, pensaments i valors que sempre t'ajuden a trobar la drecera. Però quan has de bastir un testimoni públic en memòria d'un amic entranable, tens sensacions que per uns moments t'arriben a emboirar el camí perquè no saps ben bé quants exercicis estàs fent alhora: reflexió, estimació, admiració, record... Podríem dir allò que se't fa un nus a la gola o et tremola el pols. Justament tot el contrari del que va passar a l'acte en memòria del Moisès que va oferir la família a la parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat per tal que tothom ens trobéssim: al final, va ser el propi Moisès qui d'una manera admirable va deixar una gravació amb la seva veu acomiadant-se de nosaltres i fins i tot disculpant-se per si havia ofès en vida alguna persona.

Si tinguéssim l'extracte de la roda premsa que devia fer ell tot just arribar a l'eternitat, segur que les seves paraules -entenc jo- no diferirien gaire del següent: *“Per progressar, s'ha de lluitar permanentment. El món és una simbiosi d'expectatives i experiències, de joves i grans, de renaixences i globalitat. I encara que tingueu molt de cap, si no teniu cor us convertireu en orgullosos i intolerants. Practiqueu la humilitat i defugiu la prepotència, perquè aquells que la*

professen menyspreen el proïsme i només gaudeixen amb l'exhibicionisme. No perdeu mai el nord, però tingueu sempre la vista a l'horitzó, que l'horitzó és infinit”.

Una vida intensa la del Moisès, plena de dedicació per la professió però sobretot -també- amb les persones que a ell s'encomanaven per guarir malalties i lesions o per millorar rendiments. Va encetar la fisioteràpia l'any 1976 en una habitació a casa seva, al carrer Narcís Monturiol, quan encara no havia finalitzat la carrera. Va continuar a l'Avinguda del Canal els anys '80, i ja al 1992 va accedir a la casa familiar del carrer Penedès, on als baixos s'hi va estar fins abans d'aquest estiu passat. Amb entusiasme i rigor -ho era molt, en benefici del pacient, és clar- ens ha atès i curat a una bona munió de pratencs i pratencques d'una generació sencera. Tenia consulta, així mateix, a Barcelona i Canet de Mar.

Però igualment va ser fisioterapeuta de la Selecció Espanyola d'Atletisme i, alhora, coach en sofrologia d'atletes d'elit de l'època, amb algun dels quals i algun dia havia jo coincidit a la sala d'espera de la seva consulta, com Carlos Sala, Dani Plaza, Javier Moracho, Antonio Corgos o Basilio Labrador. No podem oblidar el que va dedicar (bé, el

seu pare Moisès Llopart Aguilera n'era l'entrenador total) a la preparació del seu germà Jordi -marxador- que fou campió europeu el 1978 (Praga) i subcampion olímpic el 1980 (Moscou). Una cosa curiosa de saber és la preparació específica, estratègica i, especialment, psicològica, que el Moisès li feia al seu germà Jordi quan aquest havia d'afrontar la prova de 50 quilòmetres marxa en pista: s'havien de donar 125 voltes a una pista d'atletisme i calia administrar bé les forces perquè podia arribar un moment en què no sabessis on eres.

Fa pocs mesos que el Moisès va cedir al Museu Olímpic i de l'Esport *Joan Antoni Samaranch* les samarretes, les medalles, els dorsals... tot allò que tingués a veure amb el seu germà Jordi.

En les trobades amb amics, sempre es mostrava participatiu i entusiasta com el que més. Dues dècades llargues ha estat membre del Rotary Club del Prat, on va tenir ocasió de palesar la seva innata generositat amb les seves aportacions per a la cohesió.

Era un apassionat de la fotografia i, realment, un bon fotògraf; a més, li agradaven les màquines de retratar antigues.

El passat juliol 2024, en unes declaracions en l'entrevista que “Delta” li va fer (“Gent del Prat”), va dir: “Sento agraïment per totes les persones que han dipositat la seva confiança en el meu treball durant aquests 50 anys de professió”.

► MEMÒRIA CONTRA EL TÒPIC per PAU RODRÍGUEZ CABANACH

Els finestrals gòtics de Can Peixo Vell, un patrimoni a debat

Sovint els vestigis arquitectònics del passat resten invisibles als nostres ulls. Són un element més del nostre dia a dia i no parem atenció a la seva importància i context, com sí que ho fem quan visitem un museu. Un cas evident d'aquest oblit són els finestrals gòtics de la desapareguda masia de Can Peixo Vell. Recordem la seva història.

Cal remuntar-nos al s. XVI, quan el territori pratenc estava dividit per la Riera Vella. A la banda del Prat de Sant Boi, l'any 1510, el noble barceloní Vicent Amell comprà unes terres al Bisbat de Barcelona. A la propietat s'aixecà un gran mas senyorial de pedra tallada, finestrals gòtics i un gran mur per contenir les riuades.

La gran heretat, de 186 mujades arribà a tenir al llarg dels segles petites masies sufragànies: Cal Xic d'en Donyanna, Can Donyanna o Ca l'Ixo. L'agost de 1556 dues mujades de la finca van ser cedides per a

Un dels finestrals gòtics ubicats als jardins de la Torre Muntadas / Foto: PAU RODRÍGUEZ, any 2023

construir la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau.

A tall de curiositat, el nom *Peixo* prové de la família masovera. Els Busquets, que menaràn la casa durant 450 anys, tenien per cos-

tum anar a pescar peixos pels canals del Prat. El malnom *Peixo* acompanyarà els Busquets, que construiran una masia més al nord de la finca, l'any 1931: Can Peixo Nou.

Precisament als anys 30, es va vendre el Fondo d'en Peixo per ésser urbanitzat. L'any 35 la finca serà comprada per la companyia ferroviària MZA i l'any 57 la masia serà enderrocada. L'alcalde Jaume Codina va aconseguir salvaguardar els finestrals gòtics de la masia, que resten dispersats al Fondo d'en Peixo i la Torre Muntadas.

Des d'aleshores, aquests finestrals resten a mercè del vandalisme i cap rètol o identificació explica la seva història i antiguitat, quedant descontextualitzats. Creieu que la seva localització és la idònia? La ciutadania coneix aquest patrimoni? La història és cosa de tots i totes, i aquests finestrals ens interpel·len a abordar la nostra relació amb la història i el patrimoni.

▶ **AMB L'AIGUA AL COLL**
per MANOLITA SANZ

Llegir novel·la negra

La novel·la negra impregna el paisatge literari del país. És difícil trobar novetats que no incloguin algun misteri en la seva trama, encara que sigui de manera tangencial. Aquí ha fet fortuna l'adjectiu negra que és un paraigües molt gran amb un munt de subdivisions, segons la intensitat del negre, la dificultat/facilitat de resolució, la importància de la vida amorosa dels protagonistes, la psicologia, la quantitat de cadàvers, la ruralitat, qui fa de detectiu, etc.

Per resumir-ho, parlem de la comissió d'un fet delictiu que s'ha de resoldre. Si el delictiu és mortal, acabarem sabent que hi ha càstig. Si es tracta d'un robatori, ja són figures d'un altre paner, hi pot haver justícia poètica. El que més ha canviat des de l'aparició del gènere al segle XIX, és el pas de novel·la enigma a novel·la social. O sigui el pes principal no és la investigació minuciosa a càrrec d'un personatge amb gran capacitat per formular hipòtesis atrevides i arribar a resolucions inesperades, sinó l'exposició de l'ambient on es produeix i el context on ha viscut el protagonista. Per això hi ha tantes novel·les actuals on la corrupció i la recerca desenfrenada de diners són rerefons i motius de l'acció.

Els hi sona tot això? Sens dubte, perquè amb el mandat del nou president estatunidenc assistim a l'inici de l'actuació pública d'aquelles empreses que tenen guanys astronòmics i ara volen governar directament. En part, estem atemorits, en part, incrèduls. Observem com alguns jutges frenen, de moment, mesures que deixen al carrer milers de treballadors o sense cap cobertura social, milions de necessitats. Aquests jutges, que serien herois de novel·la negra, són un barrera débil. A continuació, vindran noves lleis que donaran carta blanca a aquest ultraliberalisme que ens està envaint.

Algunes mesures semblen de difícil implementació pels costos econòmics que suposen, però en tot cas, el sol fet d'enunciar-les crea una estela de maldat, perquè verbalitza el menyspreu per la vida de les persones.

Torno a la novel·la negra. Hi trobarem situacions i trames que ens sonaran més versemblants que mai. Alhora, tindrem estímuls descobrint i analitzant com es formen i desenvolupen els malfactors. Alerta, amb les antenes posades per fer-hi front.

▶ **ENS ESCRIUEN**

Cercant arrels familiars

El novembre de 1983, el Grup d'Estudis Pratencs, va publicar al DELTA un emotiu homenatge al meu pare, en Pau Rodríguez i Ceballos. Rellegint l'article, trobo destaquen certs aspectes en els quals hi estic plenament d'acord. Un d'ells fa esment que era un "Artesanista" empedreït. Potser ho arrodoniria dient que era un enamorat del Centre Artesà. Penso que sí, ja que ho assevera el treball que va publicar al Portaveu Prat l'any 1951, un argumentat, detallat i exhaustiu anàlisi del que fora el "Centro Artesano" des de la seva fundació l'any 1883 fins a la seva dissolució l'any 1922. Un altre aspecte es referia al seu estil literari, en el qual s'indica utilitzava sovint castellanismes i que ho feia d'una forma conscient, potser per qüestions personals. Sí, així era, però no específicament per raons personals, era el seu estil que potser ja li venia del seu pare.

En Josep Ferret va publicar al DELTA, el 2011, una especial ampliació biogràfica del meu pare, en base a documentació facilitada per la família. El meu sincer agraïment a en Josep per aquests entranyables articles on posa de manifest el tarannà del meu pare, tant en el món professional com en l'artístic – literari. El meu pare morí quan jo tenia dotze anys, poc temps per haver conegut detalls de l'àmbit familiar. Recordo, això sí, els vespres d'hivern, asseguts el meu germà i jo, junt amb l'àvia Conxa, al voltant d'un petit braser i mentre la mare feia el sopar i el pare treballava al despatx, ella ens explicava contes i nosaltres embadalits escoltant-la. Les seves dots d'actriu teatral devien ajudar sens dubte. De la família Rodríguez no vaig conèixer en persona cap oncle, ni tia. L'oncle José Maria estava i va morir a França i la tia Carmen, altra destacada actriu teatral prou coneguda al Prat, casada amb en Baldiri Gilbert (hauré de descobrir qui era) se'n va anar a l'Argentina i ens cartejàvem, però amb una altra persona com a oncle, en Florenci Gàmez. He descobert fa poc en unes postals que guardo, una altra tia, Enriqueta, actriu també, de la que no tenia coneixement.

L'oncle José Maria va tenir dos fills en primeres nupcies, Henri i René, i cinc més en la seva segona muller. Em centraré en el meu cosí Henri, casat amb l'Huguette, que van venir a viure a Barcelona essent ambdós professors del Liceu Francès. Van tenir tres filles, Mireille, Michele i Betty. En néixer la Betty vaig ser el seu padrí. Degut a canvis de domicili, de telèfon, el que fora, havíem perdut el contacte els darrers anys fins que fa poc temps vàrem aconseguir restablir-lo de nou amb molta alegria. Viu a Banyoles des de fa quaranta anys, el bonic poble on va néixer el meu pare, i ha descobert investigant l'arbre genealògic familiar que el meu avi i besavi seu, en Pau Rodríguez i Caixàs, fou una destacada personalitat a Banyoles. Va néixer a Girona l'any 1856, però al 1860 ja estava la família establerta a Banyoles. Tinc a les mans un llibre que m'ha fet arribar la meua fillola, "Escenes Costumistes – P. Rodríguez Caixàs" preparat per en J. N. Santaaulàlia, amb una sèrie d'articles que va escriure a "El Bañolense". En la introducció, un recull breu de la història del meu avi, "periodista, poeta satíric i ocasional dramaturg", diu que entre els anys 1884 i 1892, es va convertir en un personatge dinàmic de la vida política i literària banyolina, dins els cercles liberals i republicans, escriu peces teatrals, actua de secretari de l'Ateneo Bañolense... però la iniciativa més important fou la de publicar i dirigir, a més de ser el principal redactor, el setmanari bilingüe "El Bañolense", primera publicació periòdica de Banyoles, que va acabar sent de caire republicà. Es va casar al 1888 amb l'àvia Conxa, rere enviudar de la primera muller. L'abril de 2006, l'Ajuntament de Banyoles va aprovar posar el seu nom a un carrer. Penso que l'estil literari del meu pare era propi amb alguna connotació heretada del seu pare (els castellanismes, que deia el GEP) i la seva vena artística i musical li venia de la branca de les seves mare i àvia, activitat molt estesa a la família. Seguirem investigant.

Pere Rodríguez i Darnés

SEGUEIX-NOS A

Facebook,
Twitter i
Instagram

facebook.com/periodicdelta

@periodicdelta

@periodicdelta

www.periodicdelta.cat

ENS POTS TROBAR A
 C. / Ribes de Freser, 7 - Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42 - 08820 El Prat de LL.
 C. / Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 59 52 - 08011 Barcelona
 C. / Bisbe Perelló, 6 - Telf. 93 804 25 54 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS
 C. / Lleida, 38 08820 El Prat de LL.

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

C M M
 CENTRE MÈDIC

25
Anys

*El millor
 servei
 mèdic
 al seu costat*

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades
 i d'urgències de 8 a 20 hores.

Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS

26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS

Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies,
 mamografies i ortopantomografia.

Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
 C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat

▶ UNA PRATENCA PEL MÓN per MARGA SOLÉ

Fent el Camí de Santiago es passa per un indret molt interessant i original que és el Port d'Ibañeta (Roncesvalles), un entorn que pertany a la Comunitat Foral de Navarra, a la comarca de Auñamendi, a quasi cinquanta quilòmetres de la capital, Pamplona, i a la mitat de San Juan de Pie de Puerto, molt a prop de la frontera natural amb França.

A mi, el que més em va agradar va ser el Port de Ibañeta, una via de pas natural que es va utilitzar des de la Prehistòria per poder accedir a la península Ibèrica. És un camí entre boscos, arbres centenaris i rierols que corresponia antigament a la collada axial d'Ibañeta. La muntanya més alta de la zona és Orzanzurieta, que té 1567 metres per damunt del nivell del mar.

L'economia de la zona es basa en les rendes que es tenen de les terres del municipi, bàsicament l'explotació forestal, agrícola i ramadera, que és la que existeix en aquell indret, i també de les activitats hoteleres i de

restauració. Pel que vaig veure està orientada a la atenció i cura dels peregrins i turistes, ja que és tradicional que Roncesvalles sigui la primera etapa a Espanya del Camí de Santiago.

Malgrat que és un poble no massa gran compta amb una notable oferta d'hostatges amb un hotel, apartaments turístics, hostals amb bar i restaurants i un refugi per als peregrins que depèn de la Col·legiata. Em van explicar que el manteniment del complex històric-artístic excedia dels recursos municipals i exigeix també l'aportació econòmica d'instàncies oficials.

Repasant una mica la història cal dir que Roncesvalles sempre fou testimoni, quan no protagonista, del tràfic humà d'entrada i sortida de la península Ibèrica des de la resta del continent europeu i viceversa, donat que arribats des del nord d'Àfrica, les ostes musulmanes del segle VIII cercaven avançar cap a l'interior fins a ser detingudes a la batalla de Poitiers.

També val a recordar que el 15 d'agost de l'any 778, possiblement a Valcarlos, a les rodalies del congost de Roncesvalles al Pirineu Navarrès, un gran exèrcit de vascons van fer una emboscada a una part del exèrcit de Carlemany després de la seva invasió de la península Ibèrica.

El dia 8 de setembre se celebra el Dia de la Verge de Roncesvalles, patrona de Roncesvalles, i cal a dir que en tot el Pirineu navarrès, no solament en aquest municipi sinó també als dels voltants, hi ha una important devoció per aquesta verge i en aquesta data s'hi fan diverses celebracions.

▶ UN PÈL DE LLENGUA

Caminant fem camí!

Caminar és una manera saludable de desplaçar-nos per anar d'un lloc a un altre. És una activitat física que fem cada dia des que ens llevem fins que ens n'anem a dor-

mir. Caminem a casa o al carrer, per anar a la feina o a comprar, per passejar o fer esport, per gaudir de la natura... Però, sabieu que hi ha moltes maneres de caminar?

La llengua té molts adjectius que descriuen com caminem.

Us proposem un joc: sabríeu relacionar cada adjectiu amb el seu significat?

- 1) Garratibat, garratibada (o encarcerat, encarcerada)
- 2) Garrell, garrella
- 3) Coix, coixa (o ranc, ranca)
- 4) Carranc, carranca
- 5) Corb, corba
- 6) Feixuc, feixuga
- 7) Esmaperdut
- 8) De/a quatre grapes (no, a gates*)
- 9) De recules

- a) fent passes enrere enlloc d'avançar endavant
- b) de petits tots hi hem caminat alguna vegada, posant les mans i els genolls a terra
- c) amb un posat rígid i sense moviment a causa d'un accident o del fred
- d) una persona que camina desorientada o confosa
- e) amb els genolls separats i els turmells que gairebé es toquen, perquè té les cames tortes
- f) de manera irregular perquè té una discapacitat física en algun òrgan locomotor
- g) amb dificultat, gairebé sense aixecar els peus de terra
- h) pesadament a causa dels anys o del sobrepès
- i) amb l'esquena encorbada endavant, poc dreta

Fer via, fer camí, passar camí són expressions que signifiquen *caminar*. I podem fer-ho a poc a poc: **anar a pas de bou o de tortuga, anar a pas lent, alentir el pas**. O podem caminar ràpid: **accelerar el pas, forçar el pas, cuitar el pas, anar a bon pas, trotar, trescar o triscar**.

Solucions:

1c, 2e, 3f, 4g, 5i, 6h, 7d, 8b, 9a

Vols col·laborar amb nosaltres?
Tens dubtes de com es diu una paraula?
Envia'ns els suggeriments per al mes
vinent al CNL El Prat de Llobregat: elprat@cpnl.cat

GENER- FEBRER 2025

- Santiago CAPISTROS VIVES, el 21 de gener, als 66 anys.
- Antonio FERNÁNDEZ TRAVÉ, el 21 de gener, als 56 anys.
- Visitación MARTÍNEZ CUENCA, el 21 de gener, als 92 anys.
- María CAMACHO TORRES, el 22 de gener, al 88 anys.
- Carmen MANSILLA PÉREZ, el 23 de gener, als 90 anys.
- Pepe MORILLAS MARRUECOS, el 24 de gener, als 84 anys.
- Ginés FLORES DUARTE, el 24 de gener, als 82 anys.
- Julián ESPADA DE LA ROSA, el 25 de gener, als 59 anys.
- Sebastián CABRERA GARCÍA, el 26 de gener, als 91 anys.
- Carmen DÍAZ FERNÁNDEZ, el 27 de gener, als 90 anys.
- Moisès LLOPART RIBAS, el 28 de gener, als 77 anys.
- Antonio GARCÍA GARCÍA, el 28 de gener, als 83 anys.
- Salvador ALBA MORENO, el 28 de gener, als 86 anys.
- Montserrat ESPAÑOL SESÉ, el 28 de gener, al 96 anys.
- Fermí MARIMÓN MARIMÓN, el 29 de gener, als 92 anys.
- María José GONZÁLEZ MORENO, el 29 de gener, als 65 anys.
- Francisco GARCÍA HERRERO, el 29 de gener, als 96 anys.
- Antonio GÓMEZ SUÁREZ, el 30 de gener, als 83 anys.
- Romi SALA PORTA, el 30 de gener, als 68 anys.
- Trinidad FERNÁNDEZ HIDALGO, el 30 de gener, als 94 anys.
- Jacinto GÓMEZ CASTAÑO, el 31 de gener, als 82 anys.
- Juan SERRANO SÁNCHEZ, el 31 de gener, als 71 anys.
- Carmen RODRÍGUEZ GARCÍA, l'1 de febrer, als 87 anys.
- Joan LLUCH PASCUAL, l'1 de febrer, als 87 anys.
- Elvira MATEU CASAS, l'1 de febrer, als 99 anys.
- Xavi TORRES CALVILLO, l'1 de febrer, als 60 anys.
- Joaquín BUENO GONZÁLEZ, el dia 2 de febrer, als 82 anys.
- Josito LÓPEZ PAZ, el dia 2 de febrer, als 78 anys.
- Carmen SERRANO VARAS, el 3 de febrer, als 95 anys.
- David ROJAS HINOJO, el 3 de febrer, als 45 anys.
- Francisco BALART BANAIGUES, el 4 de febrer, als 90 anys.
- Josefa BARBUDO GÓMEZ, el 5 de febrer, als 82 anys.

- Evelio DE LA FUENTE DE LA FUENTE, el 6 de febrer, als 92 anys.
- Carmen ATIENZA MUELA, el 6 de febrer, als 88 anys.
- Francisco SÁNCHEZ RODRÍGUEZ, el 8 de febrer, al 86 anys.
- Germán POZO FERNÁNDEZ, el 8 de febrer, als 85 anys.
- Nandi SAAVEDRA NÚÑEZ, el 8 de febrer, als 85 anys.
- Lorenzo JULIÁN HURTADO, el 10 de febrer, als 79 anys.
- María MARTÍNEZ GÓMEZ, el 10 de febrer, als 92 anys.
- Antonio FERNÁNDEZ SÁNCHEZ, l'11 de febrer, als 80 anys.
- Gaspar SÁNCHEZ RODRÍGUEZ, l'11 de febrer, als 68 anys.
- Francisco VALVERDE RODRÍGUEZ, l'11 de febrer, als 68 anys.
- Franchesco ASENSIO DÍAZ, el 12 de febrer, als 67 anys.
- Elicinio GREGORIO AGJUSTÍN, el 12 de febrer, als 87 anys.
- Dolores DOBLADO MORENO, el 12 de febrer, als 77 anys.
- Francisco CASTRO CARBONELL, el 13 de febrer, als 77 anys.
- Iluminada ALONSO VUELTA, el 14 de febrer, als 79 anys.

**MOISÈS LLOPART RIBAS
(1947- 2025)**

Caminant junts per la vida hem après
que important és per tots estimar,
sentir-se acompanyat cada dia
i poder gaudir fins al final.

Has estat un exemple, que ens ha ensenyat a lluitar
I ens ha donat una lliçó de vida que mai ningú
podrà oblidar.

Gran professional i millor persona.

T'estimem

Família Llopart-Solé

**SEBASTIÁN
CABRERA
GARCÍA**

(03-02-1933 / 26-01-2025)

Avi, com a bon “tomillo”, has sabut deixar llargues
ramificacions i estendre la teva fortalesa que tant has
treballat, cap al cel. Si amb una cosa m’he de quedar, sempre
serà amb l’esperit del teu cor que, honrat i valent, ha lluitat
per florir fins i tot en els temps més àrids.
Sempre seràs al meu cor!

Delta LLOBREGAT
EL PERIÒDIC
INDEPENDENT
DEL PRAT

Carrer Castella, 5 baixos

Horari d'oficina:

Dimarts i dijous, de 16 a 19.30 h

Telèfon: 93 370 05 33

Correu electrònic:

periodicdelta@periodicdelta.cat

www.periodicdelta.cat

facebook.com/periodicdelta

@periodicdelta

@periodicdelta

Tot recordant en Josep Antoni Calvet

El passat 19 de gener ens va deixar en Josep Antoni Calvet i Casas a l'edat de 89 anys després de més de vuit mesos d'hospitalització.

Joier i rellotger de professió, en Calvet sempre va ser una persona interessada en participar de l'activitat cultural del nostre poble ja sigui des dels pares de família a l'època de post guerra, ja sigui a la Cervantes, a l'AVIC del carrer Ferran Puig, al món del teatre o a Amics de la Sardana, i també a la política.

Ha estat una persona discreta i treballadora i el seu establiment del carrer Ferran Puig, "La Diamantina", havia estat punt de referència i trobada per amics i companys de les diverses activitats.

Vaig conèixer més en Calvet arran de la creació del grup de teatre "L'Estaca" -de la mà de l'Armando Aguirre- a principis dels anys setanta, treballant l'obra de Juan Antonio Castro "Tiempo de 98", que vàrem estrenar al teatre del Casal de Cultura la tardor del 1975 pendent de la salut del dic-

tador, i posteriorment portarem al festival de teatre de Sitges, al de la Manga del Mar Menor i a diverses ciutats de Catalunya i l'Aragó. Alguna col·laboració al festival del teatre Grec o a Sitges. Va ser una època extraordinària.

A finals dels setanta una colla de sardanistes entre els que hi estava en Calvet, es varen plantejar crear una entitat sardanista i l'any 1980 va ser una realitat a redós d'Amics d'El Prat.

Des d'aquell moment ha estat un membre actiu de l'entitat fins que les forces li ho han permès, actuant com a mantenidor de l'Aplec durant molts anys ja que ell tenia força experiència en aquesta tasca en festivals a la Cervantes i altres activitats. Ja l'any 1960 amb motiu de la benedicció del campanar i les campanes, ell va ser-ne el mantenidor d'aquell acte festiu i solemne.

Com a bon rellotger, en Calvet ha estat com una formigueta fent la feina sense fer soroll i procurant tothora que el que avui en diríem "bon rotllo" presidís l'ambient de

treball al teatre, les sardanes i a tot arreu on ha participat al llarg de la seva vida.

Amic Calvet, gràcies per la teva amistat, el teu treball i la teva actitud pacificadora. Et trobarem a faltar. Descansa en pau i que al cel ens puguem veure !!!

Amb tot l'afecte

Jordi Gili i Farres

President d'Amics de la Sardana

JOSE ANTONIO CALVET CASAS

Que morí el 19 de gener del 2025 a l'edat dels 89 anys
La teva família i tots els teus amics i veïns
et portarem sempre al cor

ÉS TOT AIXÒ

...I la llum de matinada
em diu, com tu a vegades,
que hi ha quelcom millor,
cal mirar endavant.
I crec que és tot això:
el saber escoltar, intentar comprendre,
el donar una nova alenada per lluitar;
és tot això el que fa
que jo et pugui dir
aquesta paraula tan usada,
però tan bonica, encara:
"Amic".

Àngela Jové

ELVIRA MATEU CASAS
1926-2025

Els que t'estimem et portarem sempre al cor

Delta LLOBREGAT

formem part de la

Catalunyametropolitana.cat
Periodisme independent i ciutadà

MIGUEL MONTERO, president del Club Billar Prat i campió de Catalunya del quadre 47/2 de 3a divisió

“El billar és similar als escacs, és un joc altament psicològic”

T. ESPIGARES

Miguel Montero és un dels socis més antics del Club Billar Prat. Als seus 78 anys, ha aconseguit proclamar-se campió de Catalunya en la modalitat de quadre 47/2 de 3a divisió. Actual president de l'entitat, va néixer a Ronda (Màlaga) i està casat amb Purificación. Junts tenen dos fills, Luis i Rafael, aquest últim també apassionat pel billar i campió en diverses ocasions. Amb aquesta victòria, Miguel Montero ha aconseguit el seu primer campionat, després de dues vegades haver quedat subcampió en diferents categories. Apassionat pels esports, ha practicat diverses disciplines, com el golf i el ciclisme de carretera, entre altres. Mecànic de cotxes de professió, es va veure obligat a jubilar-se anticipadament al cap de cinquanta-vuit anys a causa d'una operació de laringe per pòlips i problemes amb les cordes vocals, que li dificultaven la parla. Amb el temps, ha aconseguit recuperar-se i, de forma autodidacta, ha après a parlar utilitzant el diafragma de manera força comprensible.

■ Quant temps fa que vas arribar al Prat?

■ Amb tretze anys. El meu pare, que era agent de la Guàrdia Civil, va sol·licitar un trasllat a Barcelona, i el primer lloc on vam viure va ser a la Caserna dels Carrabiners, situada a la vora de la platja. Allà vaig conèixer al exalcalde Lluís Tejedor i la seva família.

■ Què vas fer en arribar?

■ El meu pare em va posar a treballar al camp de golf com a caddie. Amb el temps, vaig començar a jugar i quan tenia quinze anys, vaig guanyar un campionat de caddies només jugant amb un pal, que utilitzava per fer cada cop. Era molt hàbil i se'm donava bé. Sincerament, amb el meu nivell, podria haver sigut professional de golf, però per por de decebre el meu pare no ho vaig fer. Tot i això, no li retrec res al meu pare.

■ I què volia el teu pare?

■ Volia que aprengué un ofici, així que em va posar a aprendre en un taller de cotxes i a això em vaig dedicar tota la meva vida

■ D'on ve la teva afició al billar?

Miguel Montero a la seu del club / Foto: Periòdic Delta

“ Ens agradaria molt tenir escola i la nostra intenció és portar joves de col·legis per integrar-los al club

■ De quan anàvem al Bar Piculín, a la plaça de la Vila. Allí jugava amb els amics.

■ Quina diferència hi havia entre aquell billar i el d'ara?

■ Molta. Les taules d'abans eren més petites i la manera de jugar era molt més senzilla, no té res a veure amb el billar actual. Vam aprendre a jugar a billar als bars, però el billar de competició és molt diferent. Al billar federat, s'ha de fer servir molt la ment. Aquí al Prat va venir un jugador professional, Antonio Gutierrez, de Torredembarra que va ser qui ens va ensenyar a molts de nosaltres a jugar al billar actual, la forma d'entrar a la bola i atacar.

■ Quantes modalitats de billar practiqueu al Prat?

■ Les modalitats que juguem habitualment al Prat són el billar lliure, el quadre, la banda i les tres bandes.

■ Recordes els inicis del club?

■ Sí, va ser cap a l'any 1991. Un grup d'uns 18 o 20 aficionats ens vam reunir a l'antic bar “Balón de Oro”, i amb una aportació de 1.000 pessetes cadascú, vam començar. Els nostres primers passos van ser a l'Artesà, on vam comprar dos billars de segona mà. Allà vam arribar a ser uns 80 socis. Més endavant, ens vam traslladar al local actual, al carrer Gaiter del Llobregat, que l'Ajuntament va rehabilitar molt bé per a nosaltres. Realment, és un espai molt còmode i adequat per a la pràctica del billar, molt ben valorat per les entitats que ens visiten.

■ Quants socis sou?

■ Actualment, l'entitat compta amb 47 socis.

■ Quin és l'horari del club?

■ El club està obert de 10 del matí a 10 de la nit. Tots els socis disposen d'una clau i poden venir a jugar quan vulguin. Tenim unes normes, però ens considerem una gran família. Al local tenim quatre taules de billar, i acabem de renovar dues d'elles, que ens han costat 7.500 € cadascuna.

Passa a la pàgina següent ►

▶ Ve de la pàgina anterior

■ Quina importància té el joc mental en el billar?

■ Molta, és similar als escacs, ja que el billar és un joc altament psicològic. No es tracta només de fer una carambola. Cal preparar les boles per a la següent jugada i, si és possible, per a les següents.

■ Quines són les claus per ser un bon jugador?

■ Sobretot, cal tenir molta habilitat i una mentalitat molt forta. També és fonamental posseir una gran capacitat de concentració.

■ Teniu escola al club?

■ De moment no, però estem treballant en això. Ens agradaria molt i la nostra intenció és portar joves de col·legis per integrar-los al club. Voldríem crear una secció infantil i poder oferir classes.

■ Què en penses d'aquells que consideren el billar un hobby en comptes d'un esport?

■ Jo diria que el billar que es practica de manera casual als bars pot considerar-se un hobby, però per a nosaltres, que estem federats i competim, és un esport seriós que requereix tècnica, concentració i una combinació d'habilitats físiques i mentals.

■ Amb qui t'agradaria jugar una partida?

■ Amb algú com Frederic Caudron, un gran jugador belga. Tot i que amb jugadors d'aquest nivell és difícil acostar-s'hi, m'hauria agradat jugar amb ell. El problema és que, jugant amb algú com Caudron només et deixaria fer una jugada inicial i després jugaria pràcticament ell sol [sonriu]. ◀

TERCERA FEDERACIÓ. GRUP 5

Un punt va treure l'AE Prat del camp de la Montanyesa. / AEPrat

El Prat no troba la tecla del triomf

MANOLO GOL / Els potablava segueixen, en zona de descens directe després d'enllaçar set partits sense vencer i sense saber sumar els tres punts en el que portem de 2025. Cal recordar que tres equips descendeixen directament, i altres tres poden fer-ho pels descensos compensats.

El Prat va aconseguir un empat al temps afegit a Vilassar (2-2) després d'haver estat 2-0 per sota al començament del segon temps. Els de Miguel Motoso van reaccionar i van empatar amb gols d'Héctor i Aymán, amb els debuts de Jan Jou i Lorente.

A la següent setmana l'AE Prat va empatar davant el Manresa (1-1) gràcies a un gol de Jan Jou, que acabava de sortir al camp. Els manresans es van avançar a la segona part, però els locals van pressionar i, en els últims minuts, van esgarrapar un punt.

El temps afegit es va girar aquesta vegada per l'equip potablava que tornava a empatar a 2 davant la Montanyesa. L'equip potablava

es va avançar amb un gol de Lamelas, però la Montanyesa va empatar. Aymán va posar l'1-2, però Cadena va salvar un punt per als locals. També va debutar Rober Núñez.

Com ja és habitual, el temps afegit va ser decisiu i, en aquesta ocasió, va jugar en contra del Prat, que va tornar a deixar escapar un punt. Aquesta vegada va ser davant la Grama (2-1), que va jugar en inferioritat numèrica gairebé tota la segona part. Palomeque va avançar els pratencs.

Fitxatges i baixes a l'equip

Es va tancar el mercat d'hivern en Tercera Federació, i el Prat va acabar tancant quatre fitxatges: el defensa Sergi Rosanas (Sparta de Rotterdam), i els davanter Aymán (Cartagena B), Lorente (Peña Balsamaiso) i Rober (Mostoles). Per contra, han estat baixa: Ivan Torres (Vilanova), Salva (FE Grama), Biel (C. Cooperativa), Ashot (Itàlia), Pino (cessió Santboià) i Plaza (cessió Castelldefels). ◀

GIMNÀSTICA RÍTMICA. 1A FASE COPA CATALANA INDIVIDUAL

Nerea Mateos i Isabella Plamenov guanyen la medalla de plata

DELTA / El Pavelló Municipal Sant Jordi de Torredembarra (Tarragona) va acollir el passat cap de setmana la 1a Fase de la Copa Catalana Individual de Gimnàstica Rítmica per gimnastes des de la categoria prebenjamí fins a infantil. El conjunt pratenc de l'AE Rítmica Prat Cor Blau va estar present amb una gran representació de les seves esportistes i destacant les dues medalles de plata aconseguides per Nerea Mateos i Isabella Plamenov.

Nerea Mateos va aconseguir la segona posició al podi en la categoria aleví, en l'exercici de cèrcol, amb una puntuació total de 16,900 mentre que Isabella Plamenov va obtenir també la segona plaça en la categoria infantil, en l'exercici de pilota, amb una puntuació de 19,300. ◀

Nerea Mateos i Isabella Plamenov al pavelló de Torredembarra / AERPCB

BÀSQUET. SEGONA FEB

Un irregular CB Prat se situa al mig de la taula

JOAN CENTELLES / Feia molts anys que l'equip pratenc jugant a la tercera categoria del bàsquet (abans LEB PLATA i ara Segona FEB) no estava tan lluny del cap de la classificació, però la irregularitat dels jugadors de Josep M. Raventós és més que evident i així encadenant més derrotes que victòries se situen en el sisè lloc a 5 partits del líder Palmer i per sobre de 3 de les places per disputar els play-out per mantenir la permanència.

Un inici espectacular amb tres triples davant el líder Palmer (9-0) va ser un miratge i els illencs que són els clars favorits van reaccionar arribant molt igualats al final del primer quart (22-21), però a continuació els balears van posar una marxa més agafant diferències que anirien en augment fins al 58-78 final i encara sort que el debut del retornat Thomas Smallwood va "maquillar" el resultat.

La visita a Mataró, que està lluitant per sortir de la zona de descens, no hauria de ser obstacle per emportar-se els dos punts, però un altre cop l'equip va mostrar la fragilitat

El CB Prat no va poder al Joan Busquets amb el líder, Palmer Palma. / Foto: CB PRAT

en defensa i va permetre al del Maresme agafar distància al lluminós i encara que es van tenir opcions de guanyar el desencert pratenc els va portar a una nova derrota per 86-81. Gran partit d'Iñaki que va ser el millor pota blava.

La visita del Salou, que a la seva pista es va perdre per 11 punts, era una nova prova pels pratencs, ja que en cas de der-

rota es col·locarien en una zona ja preocupant, però en un partit molt lluitat de principi a fi va aparèixer Marc Peñarroya que amb 21 punts (6 de 8 en triples) i Iñaki Ordóñez (13 punts i 10 rebots) que no només van guanyar (85-70) i és que van salvar el bàsquet-average per si és necessari de cara als play-offs.

Ara nova parada de la competició que no tornarà fins al

dia 2 de març a la pista del Gran Canària.

Gabriel Clares director general del CB Prat

El Club ha incorporat Gabriel Clares com a director general amb l'objectiu de garantir la sostenibilitat econòmica i impulsar tant l'estructura formativa com el rendiment competitiu de l'entitat. ◀

PATINATGE DE VELOCITAT SOBRE GEL

Ona Rodríguez, subcampiona del món júnior

T.E / Ona Rodríguez, del Club Patí Velocitat El Prat, ha aconseguit la medalla de plata a la prova Mass Star del Campionat del Món de Patinatge de Velocitat sobre Gel, celebrat al Ritten Arena de Collnabo (Itàlia). La patinadora va fer un temps de 7:10.82, quedant en segona posició darrere de la guanyadora, la portuguesa Jèssica Carolina Santos, amb un temps de 7:10.37. La tercera plaça va ser per l'americana Marley Souldan, amb un registre de 7:11.78. A més, van participar en el mundial els patinadors del CPV El Prat, Paula Espin, que va aconseguir la 29a posició als 3.000

metres, i Sergi Álvarez, que va quedar en 33a posició als 1.500 metres.

Nil Llop i Luisa González milloren resultats

Pel que fa a les Copes del Món absolutes, Nil Llop i Luisa González continuen millorant les seves actuacions. A les últimes competicions de la divisió B a Calgary (Canadà) i Milwaukee (Estats Units), Nil Llop ha fet 1:08:42 als 1.000 m. i 34:78 als 500 m. mentre que Luisa González va fer 38:87 als 500 metres com a millor crono. Pel que fa al relleu mixte, Nil i Luisa van marcar record d'Espanya amb un temps de 2:59:65. ◀

Ona Rodríguez (a l'esquerra), subcampiona del Món Júnior / Foto:CPVP

MOTOCICLISME. MUNDIAL MOTO 3

Joel Esteban amb la seva nova samarreta. / Foto: RBKTM

Joel Esteban substituirà Roulstone, pilot del Red Bull KTM Tech3, en les primeres curses del mundial

T. ESPIGARES / El pilot pratenc Joel Esteban s'ha incorporat a l'equip Red Bull KTM Tech3 per disputar les primeres curses del Mundial de Moto3, substituint el pilot australià Jacob Roulstone, que es troba en procés de recuperació després de patir una lesió a la vèrtebra C3 del coll. Esteban, que inicialment havia de debutar amb l'Aspar Team en Moto3, substituint Mximo Martínez — que no podia competir per no complir l'edat mínima— i amb plans de tornar a competir al Mundial Júnior GP aquest any, comença-

r la temporada 2025 amb l'equip Red Bull KTM Tech3, on assumirà el rol de substitut de Roulstone. Les primeres proves privades de pretemporada s'han disputat a Portugal, a Portimo, els dies 10 i 11 de febrer, seguides per les sessions oficials de Jerez, que s'han desenvolupat entre el 18 i el 20 de febrer.

Esteban participar també en les primeres curses que se celebren aquesta temporada, que arrencaran al Gran Premi de Tailàndia, a Buriram, del 28 de febrer al 2 de març. ◀

ATLETISME. CAMPIONAT DE CATALUNYA DE MARXA EN RUTA

Oscar Martínez, campio de Catalunya

T. E. / El circuit urbà dels baris marítims de Sant Salvador i Coma-ruga, al Vendrell (Tarragona), va acollir un any més el Campionat de Catalunya de Marxa en ruta dins el marc del GP El Vendrell.

En aquesta edició, l'atleta pratenc Oscar Martínez es va penjar la medalla d'or en la categoria absoluta i sub.23. L'esportista de l'Hospitalet Atletisme va completar els 20 km amb un temps d'1:29:35 i va aprofitar

l'absència del campio Paul McGrath per endur-se una nova medalla de campio català. La segona posició va ser per Mario Vinas, del CA Granollers, amb un temps d'1:43:09, seguit de Sergi Tornet, que va quedar en tercer lloc amb 1:43:55.

D'altra banda, cal destacar l'actuació de Pol Godoy, marxadador del Pratenc AA, que va aconseguir la novena posició en la prova sub-18 de 10 km amb un temps de 58:11. ◀

ATLETISME. CAMPIONAT D'ESPANYA DE CROS

Vega Carnero, campiona d'Espanya sub 16

Vega Carnero al Campionat d'Espanya de Cros a Getafe / Foto: FEA

T.E. / Vega Carnero, atleta del Pratenc AA, es va coronar campiona individual al Campionat d'Espanya de Cros sub-16, celebrat al Cerro de los ngeles de Getafe. La seva victòria va ser clau perquè el conjunt català sub-16 femeni aconseguí la medalla de plata per federacions.

A més, els atletes del Pratenc van destacar en el Campionat de Catalunya de 10 km en ruta, celebrat durant la Cursa Moritz Sant Antoni de Barcelona. Noelia Jiménez, també del Pratenc AA, va guanyar en la categoria F45 amb un temps de 38:14, mentre que Climent Serrano, en M60, va obtenir el tercer lloc amb una marca de 39:09. ◀

Oscar Martínez, al centre, al podi del Vendrell / Foto: MJ

TAEKWONDO. CAMPIONAT DE CATALUNYA SUB 21 I CADET

Daniel López / Foto: SFM

Miquel Clarisó / Foto: SFM

Daniel López i Miquel Clarisó aconsegueixen l'or

T.E. / El Poliesportiu de la Mar Bella de Barcelona va ser l'escenari d'una gran actuació del taekwondo pratenc, amb dos esportistes del Studio Fran Martín coronant-se campions de Catalunya. Miquel Clarisó va aconseguir la victòria en pes ploma en la categoria cadet, mentre que Daniel López es va imposar en pes gall en sub-21, després de guanyar també en les categories júnior i sènior al llarg de l'any.

Aquesta destacada actuació es va com-

pletar amb quatre medalles de plata i dues de bronze. Les medalles de plata van ser per a Joel Ciprés, Àlex Sánchez i Biel Silva, cadets del Studio Fran Martín, així com per a Marc Jabalera (sub-21) del Do Jon. Pel que fa a les medalles de bronze, van ser per als esportistes cadets del Do Jon Thiago Da Silva i Alejandro González. En la competició per equips, el Studio Fran Martín va obtenir la plata en la categoria cadet masculí i el bronze en sub-21 masculí. ◀

TAEKWONDO. CAMPIONAT CATALUNYA POOMSÆS I PARA-POOMSÆ

Set medalles guanyen els esportistes pratencs

T.ESPIGARES / El Campionat de Catalunya de Poomsæs, celebrat al Pavelló de la Mar Bella de Barcelona, va incloure també una exhibició de Para-Poomsæ. En la categoria màster, el trio del Studio Fran Martín format per Nemesio Ferrera, Julio Carrasco i Juan José Calvo va guanyar tres medalles d'or. Daniel Pascual (júnior) del Fran Martín i Álvaro Calzada (aleví) del Nippon Prat, van aconseguir medalles de bronze. En Para-Poomsæ, el Do Jon va sumar dues medalles d'or amb Lucia Chueca i Joel Cerezo. Aquest campionat va destacar el compromís

El trio màster del Studio Fran Martín van guanyar la medalla d'or. / SFM

de la Federació Catalana amb l'esport adaptat i inclusiu, reafirmant el paper integrador del taekwondo. ◀

ATLETISME. CAMPIONAT DE CATALUNYA SUB 23 EN PISTA COBERTA

Bronze de Sílvia Ruiz en salt de perxa

DELTA / L'atleta del Cornellà Atlètic, Sílvia Ruiz, va aconseguir la medalla de bronze en la prova de salt amb perxa al Campionat de Catalunya sub-23 en pista coberta, celebrat al pavelló Catalunya

Sílvia Ruiz a la competició de Sabadell. / Foto:SR/MomentoDeporte

Carme Valero de Sabadell. Ruiz va obtenir la tercera plaça després de saltar 3,70 metres al primer intent, una marca que va ser suficient per al podi. Tot i intentar superar els 3,80 metres en tres ocasions, no va aconseguir-ho. La victòria va ser per a Clara Fernández, del Nike Running i originària de Sant Cugat, qui va destacar amb un salt de 4,00 metres. Nerea Pérez, del Trops-Cuevas de Nerja, va quedar en segon lloc amb una marca de 3,80 metres. ◀

NATACIÓ. MEETING INTERNACIONAL DE GINEBRA

Carlos Ortiz fa 3è als 1.500 metres lliures

T.E. / Carlos Ortiz, nedador del CE Mediterrani, va destacar per la seva bona participació en el Meeting de Ginebra, celebrat a la piscina del Centre Sportif des Vernets de Ginebra.

Carlos Ortiz a Oviedo. / Foto: CO

L'esdeveniment va comptar amb la presència de 17 membres de l'equip nacional absolut de natació. Ortiz va aconseguir la tercera posició en els 1.500 metres, amb un temps molt proper a la seva millor marca personal (15:43.87). A més, va completar la seva actuació amb un cinquè lloc als 800 metres lliures, amb un registre de 8:17.82.

També cal destacar el setè lloc obtingut pel nedador pratenc al Campionat de Llarga Distància, celebrat a Oviedo fa uns dies, on va nedar els 5.000 metres en 55:17.29. ◀

NATACIÓ. CAMPIONAT DE CATALUNYA D'HIVERN

Els nedadors màsters del Club Natació Prat brillen amb catorze medalles

T.E. / Els màsters del Club Natació Prat van tenir una actuació destacada al VII Campionat de Catalunya de Natació Màster d'hivern, celebrat a la piscina del Club Natació Manresa, aconseguint un total de 14 medalles: 1 d'or, 8 de plata i 5 de bronze. Destacar de tots els metalls del conjunt potablava a Lidia Joaquina a la categoria de +30 anys amb tres medalles; una d'or i dues de plata.

Vuit records del club al XVII Trofeu Màster Ciutat del Prat

La piscina del Complex Esportiu Municipal Sagnier del Prat

va acollir també aquest mes el tradicional Trofeu Màster Ciutat del Prat, organitzat pel Club Natació Prat, que enguany celebra la seva 17a edició.

Aquesta competició per a esportistes veterans va reunir 128 nedadors i nedadores de 25 equips d'arreu de Catalunya i forma part de la sisena etapa del Circuit Català de Trofeus de Natació Màster, que inclou un total d'11 etapes durant la temporada d'hivern i 5 d'estiu. De l'actuació del conjunt pratenc, cal destacar els 8 rècords del club i diverses millors marques personals. ◀

L'equip màster pratenc al Trofeu Ciutat del Prat. / Foto: CNP

VOLEIBOL. SUPERLLIGA 2

Els Vikings es col·loquen en la zona mitja de la taula

DELTA / Dues victòries importants dels Vikings en aquest últim mes els han situat en una posició, a priori, tranquil·la per mantenir la categoria, tot i que caldrà defensar-la fins a l'últim moment en aquesta primera fase de la competició. Els pratencs van caure a domicili davant Roquetes i el Barça per un contundent 3-0, però, en canvi, han fet-se forts a casa, al Julio Méndez, on van derrotar per 3-1 tant a Sabadell, Arenys i Conqueridor. Els potablava continuen consolidant-se en la categoria i guanyant experiència en una competició molt exigent, que hauran de lluitar per mantenir. ◀

PÀDEL. CAMPIONAT DE CATALUNYA PER EQUIPS DE VETERANS

Equip veterà del Pàdel Barcelona-El Prat. / Foto: PBEP

Equip veteranes de l'Emilio Sánchez CE. / Foto: ESCE

El Pàdel Barcelona-El Prat i l'Emilio Sánchez CE, campions de Primera

DELTA / El Campionat de Catalunya per Equips de Veterans de Primera va coronar al conjunt masculí del Pàdel Barcelona-El Prat i al femení de l'Emilio Sánchez Club Esportiu com campions en categoria màster. En categoria masculina el Pàdel Barcelona-El Prat va vèncer en la final d'una forma contundent al Pàdel Osona per 4-1. Mentre que en categoria femenina l'Emilio Sánchez CE va guanyar per al mateix resultat (4-1) al Reial Club de Polo de Barcelona. ◀

Els Vikings es fan forts al Julio Méndez / Foto: VIKINGS VÒLEI PRAT

El
Prat.
el meu
llocalmón

CARNAVAL DEL PRAT

Del 27 de febrer al 5 de març

elprat.cat/carnaval

Ajuntament del
Prat de Llobregat